

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006****Torsdag den 23. marts 2006 kl. 17.30****Dagsorden:**

- 123/06 Udpegning af medlemmer til bestyrelserne i de fem Agenda 21 centre
- 122/06 Valg af medlemmer og suppleanter til bestyrelserne for 20 ungdomsboliginstitutioner
- 184/06 Københavns Kommunes fortsatte deltagelse i foreninger, institutioner o. lign. inden for Teknik- og Miljøudvalgets område
- 185/06 Valg af medlemmer og suppleanter til bestyrelserne for fem almene boligselskaber
- 187/06 Studietur til Amsterdam
- 166/06 Trafiksanering i Reykjaviksgade, Thorshavnsgade og Vestmannagade
- 168/06 Ændringer i betalingsregler for byggemateriel
- 174/06 Promenade langs Frederiksholms Kanal og Ved Stranden
- 173/06 Lokalplan "Mimosavej" med tilhørende kommuneplantillæg
- 114/06 Billige boliger
- 198/06 Kombineret udlejning - indsats mod ghettoisering
- 165/06 Indstilling vedrørende videreførelse og finansiering af HoV og Sundhedshuset, Christiania
- 176/06 Udpegning af repræsentant til bestyrelsen for Videnscenter for døvblevne, døve og hørehæmmede
- 177/06 Forlængelse af funktionsperioden for de i Københavns Kommune udpegede medlemmer af henholdsvis; Ankestyrelsens ankenævn, Det Sociale Brugerråds Klageinstans og Videnscenter for Socialpsykiatri
- 181/06 Udpegning af medlem til Landsindsatsen mod depression
- 180/06 Udpegning af et medlem til bestyrelsen for Hjælpemiddelinstittet for perioden 01.01.2006 - 31.12.2009
- 178/06 Indstilling af nyt medlem til Det Sociale Nævn for Københavns og Frederiksberg Kommuner
- 183/06 Udpegning af medlem til Tilsynsrådet for Børnehjemmet Jacob Michaelsens Minde
- 179/06 Udpegning af repræsentant til bestyrelsen for Foreningen Tusindfryd
- 193/06 Ombrydning af budget 2006 og bevillingsmæssige ændringer til budgettet mv.
- 170/06 Ændring af Borgerrepræsentationens mødeplan
- 172/06 Udpegning af medlemmer til Revisionsudvalget
- 167/06 Ansøgning om pilotcenter i Københavns Kommune
- 169/06 Nedlæggelse af Koordinationsudvalget og nedsættelse af Det lokale Beskæftigelsesråd
- 182/06 Medlemmer til Det Regionale Socialfondsudvalg for Socialfondens Mål 3, København og Frederiksberg kommuners område
- 186/06 Medlemsforslag om valgplakater
- 190/06 Medlemsforslag om vurdering af placering af kulturhus på Hans Knudsens Plads
- 196/06 Medlemsforslag om sikring af løfter til de svageste københavnere
- 197/06 Valg af medlemmer til Musikudvalget for Københavns Kommune
- 171/06 Røkeri i udvalg
- 188/06 Indkaldelse af stedfortræder
- 189/06 Meddelelse om midlertidige valg
- 192/06 Personalesag
- 194/06 Personalesag
- 195/06 Overdragelse og modtagelse af aktiver og passiver

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

175/06 Salg af ejendom

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Bjarne Fey, der er på ferie, og fra Søren Pind, der er syg. Venstres Gruppe har bedt om, at der bliver indkaldt en stedfortræder for Søren Pind, og den rette stedfortræder er Lars Dueholm, så vi henter Lars Dueholm. Velkommen til. Jeg byder Lars Dueholm velkommen til arbejdet her i Borgerrepræsentationen.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 35 sager, hvoraf 4 sager skal behandles for lukkede døre. Så er der udsendt en tillægsgagsorden med 1 sag, der er en sag om kombineret udlejning.

En revideret dagsorden, hvor alle sager er indplaceret i den korrekte rækkefølge, ligger på jeres pladser. Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

Socialforvaltningen har anmodet om, at kontorchef Henrik Dencker kan overvære forhandlingerne om punkt 32, der skal behandles for lukkede døre. Er der bemærkninger til det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er tilladelsen givet.

1) **BR 123/06. Udpegning af medlemmer til bestyrelserne i de fem Agenda 21 centre**

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen for en toårig periode udpeger et medlem til hver af fondsbestyrelserne i fonden Agenda 21 center Valby, fonden Agenda 21 center Vesterbro, fonden Agenda 21 center Bispebjerg, fonden Agenda 21 center Sundbyøster og fonden for Agenda 21 center Indre Nørrebro.

(Teknik- og Miljøforvaltningen)

(Sagen udsattes i mødet den 23. februar)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg har modtaget følgende navne: Rikke Lauritzen (Ø), Agenda center Valby, Kasper Johansen (B), Agenda center Vesterbro, Sven Milthers (F), Agenda center Bispebjerg, Katrine Egea Molin, Agenda center Indre Nørrebro, og Karin Storgaard, Agenda center Sundbyøster.

Winnie Berndtson (U): Det har bestemt ikke noget med de oplæste navne at gøre, og så dog alligevel.

Denne sag har været udsat fra Borgerrepræsentationens dagsorden, fordi der var lidt tvivl om, om vi skulle følge det, vi har gjort hidtil, nemlig at det var udvalgsmedlemmer fra fagudvalget, der besatte posterne i agendacentrenes bestyrelser, eller det skulle være borgerrepræsentationsmedlemmer. Jeg havde så en klar forventning om, da denne sag ikke var rettet eller ændret eller bare kom på igen, at nu var vi nået frem til, at nu skulle det være medlemmer af Borgerrepræsentationen.

Da jeg så ser listen over navne, finder jeg ud af, at det er ingenlunde tilfældet, og da vi har gjort det, da kommunen og teknik- og miljøforvaltningen har gjort det arbejde og faktisk rettet henvendelse til agendacentrene for at høre, hvad der var væsentligt for dem, det er trods alt private, selvstændige fonde, vi samarbejder med, så havde jeg regnet med, at man rent faktisk havde læst det og taget ad notam de ønsker, de har i agendacentrene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Agendacentrenes ønsker kan sammenfattes i, kan man se af notatet fra teknik- og miljøforvaltningen, at fælles for bemærkningerne er det, at bestyrelserne finder det overordentlig vigtigt, at der fortsat sidder et politisk udpeget medlem af Borgerrepræsentationen i agendacentrenes bestyrelser.

Så jeg synes ikke, det ikke skal være Borgerrepræsentationen forundt ikke at have mulighed for at tage stilling til, at det rent faktisk er Agenda Centrenes ønske. Så derfor skal jeg stille et ændringsforslag eller en tilføjelse, der hedder, at medlemmerne udpeges blandt medlemmerne af Borgerrepræsentationen.

Winnie Berndtson (U) stillede følgende ændringsforslag:

"At udpegning skal ske blandt Borgerrepræsentationens medlemmer."

Ændringsforslaget blev forkastet med 43 stemmer imod 8.

For stemte: C, O, Winnie Berndtson (U) og Finn Rudaizky (U).

Imod stemte: A, B, F, V og Ø.

Følgende medlemmer blev herefter valgt:

Agenda center Valby: Rikke Lauritzen (Ø)

Agenda center Vesterbro: Kasper Johansen (B)

Agenda center Bispebjerg: Sven Milthers

Agenda center Indre Nørrebro: Katrine Egaa Molin

Agenda center Sundbyøster: Karin Storgaard (O)

2) BR 122/06. Valg af medlemmer og suppleanter til bestyrelserne for 20 ungdomsboliginstitutioner

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen for indeværende valgperiode direkte udpeger to bestyrelsesmedlemmer og suppleanter for disse til de i sagsbeskrivelsen nævnte 20 ungdomsboliginstitutioner med hjemsted i Københavns Kommune, samt at udpegning af bestyrelsesmedlemmer indstillet af henholdsvis uddannelsesinstitutionernes ledelse og beboerne på de enkelte ungdomsboliginstitutioner – som hidtil – foretages administrativt.

(Teknik- og Miljøforvaltningen)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg vil foreslå, at vi først tager stilling til indstillingens 1. "at", der skal udpeges medlemmer og stedfortrædere til de i sagsbeskrivelsen nævnte 20 ungdomsboliginstitutioner. Der er på pladserne omdelt en liste over de modtagne navne. Er der yderligere forslag? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er de pågældende valgt.

Følgende medlemmer og stedfortrædere blev valgt:

Ungdomsboliginstitution	Antal pladser	Medlemmer	Suppleanter
Emdrupborg Kollegiet	2	Stig Ekman Aia Fog	
Frankrigsgades Kollegiet	2	Mads Faber Henriksen	

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Grønjordskollegiet	2	Robert Nielsen	
Hørhuskollegiet	2	Lars Schou Pedersen Hanne Lygum	
Kollegiegården	2	Anders Pedersen	
Kunstnerkollegiet	2	Birgitte Knudsen Jakob Thiemann	
Kvintuskollegiet	2	Manja Sand Trine Madsen	
Lægeforeningens Kollegium	2		
Otto Mønstedts Kollegium	2	Morten Westergaard	
Rasmus Niensens Kollegium	2	Ole Ullby Leif Schultz Nielsen	
Rigshospitalets Kollegium	2		
Ryesgades Ungdomsboliger	2	Erik Willumsgaard	
Scharlingske Studiegård	2		
Socialt Kollegium	2	Bent Christensen	
Sofiegårdens Kollegium	2	Ole Benny Nielsen Leif Schultz Nielsen	
Solbakkens Kollegium	2	Morten Westergaard	
Tingbjerg Kollegiet	2	Yildiz Akdogan Christoffer Rosenkrands	
Øresundskollegiet	2	Ole Benny Nielsen Manja Sand	
Østerbrogårdens Kollegium	2	Yvonne Svendsen	
Østervold Kollegium	2	Anders Pedersen	

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

Indstillingens 2. at-punkt blev godkendt uden afstemning.

=====

3) BR 184/06. Københavns Kommunes fortsatte deltagelse i foreninger, institutioner o. lign. inden for Teknik- og Miljøudvalgets område

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Indstilling om, at Københavns Kommune ikke længere er repræsenteret i Vejbestyrelsernes Driftsudvalg, at Københavns Kommune ikke længere er repræsenteret i Vejsektorrådet, samt at Københavns Kommune ikke længere er repræsenteret i Vejreglerrådet.
(Teknik- og Miljøforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

4) BR 185/06. Valg af medlemmer og suppleanter til bestyrelserne for fem almene boligselskaber

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen for indeværende valgperiode vælger 1 bestyrelsesmedlem og 1 suppleant til hver af følgende almene boligorganisationer med hjemsted i Københavns Kommune: Byernes Sociale Boligselskab, København (BSB København), De Uddannelsessøgendes Almennyttige Boligselskab (DUAB) og Boligselskabet Lejerbo København. Samt 2 medlemmer og 2 suppleanter til Boligselskabet Kærbo, samt at Borgerrepræsentationen for indeværende valgperiode af sin midte vælger 1 bestyrelsesmedlem og 1 suppleant for Arbejdernes Kooperative Byggeforening København (AKB København).
(Teknik- og Miljøforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

=====

5) BR 187/06. Studietur til Amsterdam

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder Teknik- og Miljøudvalgets medlemmer om at deltage i udvalgets studierejse til Amsterdam i perioden fra den 23. april 2006 til den 26. april 2006.
(Borgmesteren for Teknik- og Miljøforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

6) BR 166/06. Trafiksanering i Reykjaviksgade, Thorshavnsgade og Vestmannagade

Indstilling om, at Reykjaviksgade lukkes mod Thorshavnsgade som beskrevet i nærværende projektforslag (A), at parkeringen på den østlige side af Thorshavnsgade mellem Njalsgade og Klaksviksgade omlægges fra vinkelparkering til længdeparkering som beskrevet i nærværende projektforslag (B), at hjørnet Thorshavnsgade/Njalsgade renoveres som beskrevet i nærværende projektforslag (C), at Vestmannagade ensrettes fra Islands Brygge mod Thorshavnsgade (D), at den østlige del af fodgængertunnelen under Amager Boulevard (for enden af Thorshavnsgade) lukkes (E), at der gives en anlægsbevilling på 2,8 mio. kr. på Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, vejanlæg) til gennemførelse af ovenstående arbejder, samt at Thorshavnsgades østlige side nord for Klaksviksgade renoveres og omlægges af grundejerne som beskrevet i nærværende projektforslag (F).
Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets rammer.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Venstre ønsker bevarelse af lokale p-pladser i området."

=====

7) BR 168/06. Ændringer i betalingsregler for byggemateriel

Indstilling om, at brugerafgifterne for råden over vejareal til containere og lign forenkles, således at der fremover betales en døgnafgift på 117 kr. pr. enhed i ny rød zone og der i den øvrige del af kommunen betales 59 kr., således at der i 2006 er tale om samme fremskrivningsprocent, som anvendt i vedtaget budget 2006.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

8) BR 174/06. Promenade langs Frederiksholms Kanal og Ved Stranden

Indstilling om, at der etableres en promenade langs Frederiksholms Kanal i forbindelse med igangværende bolværksrenoveringer, at der gives en anlægsbevilling på 300.000 kr. til gennemførelse af projektet på Vej & Parks anlægsramme konto 2.22.3, vejanlæg, samt at der gives en udgiftsbevilling og en indtægtsbevilling på hver 74.500 kr. svarende til driftsudgifter for træplantninger i 3 år. Beløbet betales af Københavns Havn A/S og overføres til Vej & Parks driftsramme konto 2.11.1, vejvedligehold.

Det forudsættes at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets rammer.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

9) BR 173/06. Lokalplan "Mimosavej" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om, at lokalplan "Mimosavej" vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede præciseringer af bestemmelser i § 6 om bebyggelsens ydre fremtræden m.v., samt at det til lokalplan "Mimosavej" tilhørende tillæg til Kommuneplan 2005 vedtages endeligt uden ændringer.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

10) BR 114/06. Billige boliger

Indstilling om, at alle egnede kommunale byggegrunde - indtil forholdene omkring grundene er afklaret - reserveres til etablering af 5x5-boliger, at forvaltningerne bemyndiges til at indlede et samarbejde med en fond under stiftelse om etablering af 5x5-boliger, at Københavns Kommune stiller krav om, at byggeomkostningerne ved kommende alment nybyggeri for familier søges reduceret til niveauet for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

5x5-boliger, samt at driftsomkostningerne ligeledes søges reduceret, at der i samarbejde med investorer og bygherrer arbejdes for social mangfoldighed, således at der i nyt byggeri er minimum 10 % boliger der er økonomisk overkommelige for personer med jævne indkomster, samt at det sikres, at den kommunale planproces og byggesagsbehandling foregår fleksibelt og effektivt.

Det præciseres, at Økonomiforvaltningen med andre implicerede forvaltninger sideløbende med etableringen af 5x5 boliger arbejder videre med indsatsen mod ghettoisering, og idet Teknik- og Miljøudvalget forudsætter, at konkrete sager vedrørende arealer, byggeri, planlægning, forurening m.v. forelægges Teknik- og Miljøudvalget efter sædvanlig praksis.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg har sagt det før, og nu siger jeg det igen: De dage, hvor der kun blev bygget til velhavende københavnere, er forbi. Der bygges ikke til familier med almindelige indkomster i København i dag, og ærlig talt har vores by ikke råd til, at yngre mennesker må flytte ud af byen, så snart de kommer i en alder, hvor de stifter familie og begynder at fylde deres værd på arbejdsmarkedet. Unge børnefamilier, der har brug for lidt ekstra plads, kan ofte slet ikke finde noget, de kan betale. Skal vi virkelig bortvise de mennesker, der skal udgøre ryggraden i byen, skal vi vinke farvel til vores fremtid?

Det er sund fornuft at skabe rum for unge familier og almindelige mennesker. Det er sund fornuft at bygge boliger, som nydanske familier kan se som et alternativ til ghettoerne. Det er sund fornuft, at vores by bliver ved med at være for alle.

De nye dele af København skal ikke udvikle sig til monokulturer af velhavere. Så vil dynamikken i byen forsvinde, og selve nerven i Danmarks eneste metropol vil sygne hen og dø.

En fjerdedel af Københavns borgere er i dag unge mennesker, mange under uddannelse. Hvad gør vi for, at de kan blive boende? Det er de unge, der med deres ideer, arbejde og virkelyst skal udvikle København. Hvis ikke mange af dem kan blive ved med at bo her, bliver byen langsomt afsjælet.

Sidste år blev der i København bygget 2.800 nye boliger, det er ny rekord. Vi skal tilbage til 70'erne for at finde et år, hvor der blev bygget lige så meget.

Men det er jo ikke boliger, som almindelige mennesker kan komme i nærheden af at betale. Aldrig har behovet for billigere boliger været større i København. Nye tal viser, at udgifterne til bolig i København er steget med 50 pct. bare siden slutningen af 90'erne. Det er en eksplosiv stigning, og folk har vel at mærke ikke fået meget mere i lønningsposen. Hvordan skal de kunne følge med?

Grundlæggende er det jo den fantastiske udvikling i København, der presser boligpriserne op. Men det er vores opgave at sikre en positiv udvikling og at den ikke får urimelige konsekvenser. Fremgang og bedre tider må ikke ende i en udstødning af de mennesker, vi skal bygge vores fremtid på. Vi skal som svar skabe flere tilbud til almindelige mennesker og unge mennesker. I gode tider må man investere i fremtiden, og det er netop det, vi vil gøre med det forslag, vi behandler i dag.

5.000 boliger til 5.000 kr. i husleje bygget over 5 år er den bedste start på en klogere og mere rimelig boligpolitik i København, og det er et af de højest prioriterede projekter. Det er selvfølgelig ambitiøst, men det er også afgørende for Københavns fremtid.

Det har været en fornøjelse at opleve københavnernes store interesse og positive medspil. Jeg får mange breve fra københavnere, der gerne vil skrives op til en af boligerne. Vi har skabt et håb, vi har skabt en vision om en by, der bliver ved med at være for alle.

Mindst lige så livgivende er den store interesse fra bygherrer, developere og boliginvestorer, som gerne vil bygge de billige boliger. Det lover godt. Folk uden for disse mure tror på ideen og er ivrige efter at bidrage.

Denne forsamlings politiske engagement i sagen er heldigvis også stort. Ikke mindst har udvalgsbehandlings indstilling dannet grundlag for en intens og kvalificeret debat, hvor alle medlemmer har bidraget med spørgsmål og input, gode ideer er aldrig uvelkomne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Selvfølgelig er der fortsat usikkerhed og bekymring om, hvad realiseringen af en så ambitiøs mål-sætning præcis vil føre til. Med projektet laver vi virkelig ny politik i København, og vi fremtidsikker vores by.

Vi er nu nået dertil, hvor vi skal finde konkrete løsninger på konkrete problemer. Vi behandler et projekt, der udfordrer konventioner og stiller spørgsmålstejn ved det bestående. Men vi kan altså ikke løse alle problemerne på forhånd.

Når der nu er stor enighed om, at projektet skal gennemføres, så må alle vel også være klar over, at politiske drillerier i længden kun er tåbelige. Man skal jo også, som det så tit er sagt i politik, passe på ikke at løfte fanen så højt, at man slipper forbindelsen til jorden. Vi bør sammen påtage os det hårde arbejde, som det er at omsætte ideer, visioner og principper til nye billige boliger.

Udfordringerne er mange, og lad mig nævne dem kort. Forvaltningerne skal inden for en stram tidsplan levere nye og utraditionelle løsninger af høj kvalitet og samtidig sikre, at samspillet med de mange parter kommer til at køre glat og effektivt. Grundejere og bygherrer skal møde nye tider, hvor vi fra kommunens side ønsker at realisere vores mål om billige boliger i alle nye større byggerier. Producenter og leverandører skal udvikle billige boliger af god kvalitet og få dem tilpasset til københavnernes krav og kvaliteter.

Vores projekt kræver nye og mere industrialiserede byggemetoder, og det vil sætte helt andre standarder for dansk byggeri. Vi kan blive en løftestang for en nødvendig udvikling af byggeriet.

Samtidig er det en stor udfordring for arkitekterne og ingeniørerne, for de skal jo sikre den gode arkitektur og det gode bymiljø. Vi har alle et ansvar for, hvad vi overlader til fremtidige generationer, og det er et ansvar, jeg ikke tager let.

Der bliver stillet store krav til de billige boliger fra alle sider, men mest af alt fra københavnernes der hverken kan eller skal nøjes med barakker, betonslum eller lejekaserner. Københavnerne kræver både gode og billige boliger, og det er vores opgave at give dem, hvad de rettelig har et krav på.

Stillet over for store udfordringer skal man have mod, stædighed og vilje til at gå nye veje – særlig det sidste. Vi skal stille spørgsmålstejn ved det, vi tror er givet på forhånd, så vil nye muligheder vise sig, fantasi og kreativitet starter altid med et spørgsmålstejn.

Så til sidst, men ikke mindst: Jeg er sikker på, at vi får et godt samspil med Fonden for billige boliger. Fonden er en nonprofit organisation, som altså ikke har en interesse i at score en gevinst på at udvikle konceptet for de billige boliger. Det vil i sig selv bidrage til et billigere byggeri.

Leveringen af et finansieringskoncept, der gør det muligt at bygge billige boliger, følges af en anden udfordring, nemlig at fonden skal sikre et design og teknisk koncept, som kan opfylde københavnernes krav.

Udvalget for Teknik og Miljø har været interesseret i at vide, hvilke parter der har meldt positivt tilbage i de afsluttende drøftelser om at medvirke til etableringen af Fonden for billige boliger. Mens forhandlingerne stod på, var det svært at give disse oplysninger, men ved en henvendelse til Jørgen Møller er det i dag blevet klart, at det drejer sig om Akademisk Arkitektforening, Kooperationen, KAB-fonden, Boligfonden Kuben og DIS-fonden. De 5 parter forventes hver især at stille med 250.000 kr. til fondens startkapital.

Mangfoldighed er som sagt en forudsætning for en robust udvikling af en storby som København. Vi skal bygge alle former for boliger både private, ejer- og almene boliger, fordi forskellige boligformer appellerer til forskellige københavnere.

Den indstilling, vi lægger frem til behandling nu, indeholder også en beslutning om, at vi arbejder for en social mangfoldighed i al fremtidigt boligbyggeri, minimum 10 pct. af boligerne i nyt boligbyggeri skal være økonomisk overkommelige for personer med jævne indkomster. Her er både tale om 5x5-planen, men også om at skabe andre billige boliger, der er målrettet familier med almindelige indkomster.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Med disse ord vil jeg derfor anbefale, at I godkender indstillingen, som den foreligger fra udvalgsbehandlingen.

Borgmester **Klaus Bondam**: Mangfoldighed er en af storbyens kvaliteter, det er min personlige overbevisning. Vi ved også, at byer, der er bredt sammensat aldersmæssigt, etnisk, kulturelt og socialt er mere i vækst end byer, hvor alle er ens. Byer i vækst tiltrækker investeringer og arbejdskraft. Det er en god cirkel, den vil Det Radikale Venstre og jeg gerne gøre vores bidrag til, at København skal følge i de kommende år.

At København er i vækst, kan man tydeligt se på byggeriet. For at sige det ligeud, så er der knald på over hele byen, og der opføres i disse år nye boliger i tusindvis.

Man kan også se det på befolkningsprognoserne. Frem til 2018 skal vi finde plads til mindst 30.000 flere københavnere, og der er opstået et stort behov for flere familieboliger.

Men 70 pct. af byens boliger har kun 2 og 3 værelser, og mens antallet af boliger med 4 værelser voksede fra 2 pct. fra 1988 til 2003, voksede antallet af husstande på mere end 3 personer med 26 pct. i samme periode. Goddag mand økseskaft, siger jeg bare.

Vi ved alle, hvordan markedet har reageret på situationen. Priserne på ejerboliger, der udgør 20 pct. af det københavnske boligmarked, er eksploderet, firedoblet fra 1994 til 2005. Når lejen kan sættes frit i moderniserede eller nye andels- og lejeboliger, ryger den årlige husleje nemt op på 1.000 kr. pr. m². Så bliver en lejlighed på 85-100 m², for slet ikke at tale om dem, der er endnu større, pludselig meget, meget dyr hver måned.

Det er godt, at der bliver bygget rigtig meget i øjeblikket. Men for det første er det ikke nok, for det andet betyder dagens byggeomkostninger ved nybyggeri og det overophedede marked, at de boliger, der kommer ud af det, ofte er helt umulige at betale for folk med almindelige indkomster. Pædagoger, sygeplejersker, kontorfunktionærer, politibetjente, you name it, ingen af dem har en chance for at købe eller leje en af de nye dyre boliger, altså medmindre de allerede sidder i en ejerbolig eller er så heldige, at de vinder i lotto.

København skal have plads til alle, også dem med helt almindelige indkomster. Jeg er ikke interesseret i, at de forlader København, jeg ønsker en befolkning, der er mangfoldig, der afspejler forskellighed, og jeg ønsker bestemt ikke flere pendlere, der bare gør trafiksituationen endnu mere uoverskuelig med katastrofale miljømæssige følger.

Derfor skal der ske noget på boligområdet, derfor har vi lanceret planen om, at der skal bygges 5.000 boliger til en husleje på 5.000 kr. over de næste 5 år. Det er et mål, jeg personligt anser for udfordrende at nå, men som jeg aktivt vil gå efter.

Det skal være vores pejlemærke frem mod det, jeg i virkeligheden anser for det vigtigste, at vi arbejder aktivt og målrettet på at sætte en alternativ udvikling i gang på boligmarkedet, så der også fremover bliver plads til mennesker med almindelige lønninger i kommunen. 5.000 boliger dækker i øvrigt slet ikke behovet, det er vi alle sammen klar over, men det er et skridt i den rigtige retning.

Planen om billige boliger følger som bekendt tre spor. Det første er samarbejdet med en fond oprettet til formålet, det andet at via det almene boligbyggeri, som gerne skal vise, at den almene sektor også kan levere billige boliger. Det tredje spor er en dialog med private bygherrer og investorer.

Med de tre spor vil vi forsøge at skabe markant anderledes forudsætninger for boligbyggeriet, så det, der i dag med dagens forudsætninger synes næsten umuligt, bliver muligt.

For at nå målet, skal vi tage utraditionelle metoder i brug, f.eks. standardisering af byggeriet eller alternative finansieringsmodeller, og det behøver vi ikke at være bange for. Selv om formålet dengang var et andet, så kan jeg minde forsamlingen om byggeforeningshusene fra sidste del af forrige århundrede som eksempler på et prototypebyggeri, der i enhver forstand har vist sig at være holdbart også værdimæssigt, skulle jeg hilse og sige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Som trafik- og miljøborgmester skal jeg levere en væsentlig del af kommunens indsats, f.eks. når det gælder om at udarbejde de nødvendige lokalplaner for de grunde, der skal udpeges til billige boliger, eller når vi skal gå i dialog med de private bygherrer, som har vist interesse for at inkludere økonomisk overkommelige boliger i deres udviklingsprojekter.

Det sidste ser jeg som et meget interessant supplement, som fonden og den almene sektor skal levere, og jeg har allerede noteret mig, at en række investorer gerne vil bidrage i helt konkrete projekter.

Jeg kan garantere, at jeg og teknik- og miljøforvaltningen vil arbejde aktivt med vores del af opgaven. Men jeg vil også understrege, at vi vil søge at gøre det uden at sætte den kvalitet i arkitektur og byrum, vi har opnået gennem de senere år over styr. Kvalitet i byens udvikling vil derfor fortsat være et krav både til fonden, den almene sektor og de private, der vil bygge billige boliger.

Vi stiller fortsat høje krav til os selv, når det gælder den dialog med byens borgere, som hører med til ethvert godt planlægningsarbejde, her går vi heller ikke på kompromis.

Endelig vil jeg godt understrege, at formålet med projekt billige boliger ikke er at løse alle byens problemer. Det er ikke tanken, at de billigeboliger pludselig også skal løse vores udfordringer på det sociale område og på integrationsområdet. Jeg ønsker, at der skal blive bygget boliger, som helt almindelige mennesker med helt almindelige indkomster kan betale her i København. Der er andre problemer på boligområdet, men ja, lad mig sige det ligeud, det er ikke dem, vi forsøger at løse med dette tiltag.

Siden overborgmesteren og jeg præsenterede planen i januar måned har vi brugt tiden her frem mod fremlæggelsen i Borgerrepræsentationen. Jeg har som teknik- og miljøborgmester lagt stor vægt på at sikre, at vi har fået det bedst mulige grundlag for debatten i dag. Vi har haft sagen på dagsordenen tre gange i udvalget, vi har haft direktør Jørgen Nue Møller til at komme og gennemgå tankerne bag Fonden for billige boliger, og der er svaret skriftligt på mere end 90 spørgsmål.

Selv om det i sagens natur ikke har været muligt at svare fuldstændig på alle spørgsmål, så håber jeg, at de har medvirket til, at vi i dag kan slutte op om det arbejde, der skal gøre det muligt at nå, hvad jeg tror er vores alle sammens fælles mål: Flere billige boliger til dem, der gerne vil bo i vores by.

Torben Kastrup (F): København har et kæmpebehov for at få nogle billige boliger, og med huspriser, der har verdensrekord i stigninger, 22 pct. sidste år, så er det vigtigt, at vi får bygget nogle billige boliger for at fremskaffe boliger til ordentlig pris, men også for at sætte en udvikling i gang, hvor der både bliver startet med at bygge billigt, og hvor der også lægges en dæmper på de fuldstændig vilde prisstigninger, vi ser i dag. SF vil derfor gerne være med til at sætte projektet med 5.000 boliger til 5.000 kr. i gang.

Den konkrete udformning af projektet, som vi står med i dag, det er ikke en blomst, der er groet i vores have. I SF har vi faktisk en mere ambitiøs plan, hvor vi vil bygge 25.000 nye boliger over en lidt længere årrække. Men ikke bare med hensyn til antal, men også med hensyn til finansiering ville vi i SF have valgt en anden model, hvis vi havde ført pennen. Men med de faktiske forhold i stålindustrien vil vi gerne være med til at sikre, at arbejdet med 5x5-boligerne sættes i gang.

Selv om en fremtrædende socialdemokrat i dette lokale har frabedt sig kontraktpolitikens snærende bånd på Christiansborg, så kan vi godt se, at det har været meget vigtigt at få levet op til dette københavnske valgløfte om 5.000 kr. om måneden for en bolig. Det er jo et helt legitimt valg at føre politik med det udgangspunkt, og SF's svar på det, det er, at vi indgår i en politisk dialog under de betingelser, som der nu er.

Vi synes, det er enormt vigtigt at kickstarte etableringen af de billige boliger, og også derfor så stemmer vi for det forslag, som det ligger i dag.

Så vil jeg knytte en enkelt kommentar til den debat, vi har haft i udvalget. Her har man nok mere, end man umiddelbart kan forestille sig, haft en proces, der minder meget om den gammelkendte legen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

20 spørgsmål til professoren og lidt mindre debat. Men nu står vi her i dag, og så kan vi have debatten her.

I forhold til den foreliggende indstilling så har vi i SF 2 ændringsforslag. For det første finder vi det vigtigt, at Københavns Kommune får medindflydelse på de midler, som Fonden for billige boliger genererer, der er ifølge fondens egne oplysninger tale om ca. en milliard kroner, der skal bruges til andre boligprojekter. Når vi i Københavns Kommune er med til at sætte sådan et projekt i gang, så finder vi det også naturligt, at kommunen har medindflydelse på de midler.

For det andet så vil vi gerne sikre, at de boliger, der bliver bygget, har en miljørigtig profil. Derfor stiller vi forslag om, at de retningslinjer, vi vedtog for 2 møder siden, også kommer til at gælde for 5x5-boligerne.

Med det vil jeg sige, at jeg håber, I kan være med til at stemme for de ændringsforslag, vi har stillet.

Jette Gottlieb (Ø): Jeg synes, det er meget svært at erklære sig uenig i Ritt Bjerregaards betragtninger i fremlæggelsen af projektet om de billige boliger, så det vil vi heller ikke gøre.

Det er et godt og konstruktivt projekt at skaffe billige boliger i København, men vi er selvfølgelig klar over, at vi er oppe mod kræfter, som vi ikke er herrer over her på Rådhuset.

Man kan bare nævne 2 meget vigtige faktorer som spekulationsgevinster og skatteregler. Med den regering, vi har, så skal man nærmest kunne trylle for at sejle op mod de kræfter, som gør, at boliger i København i dag ikke er til at betale, og de bliver dyrere og dyrere.

Men vi ser en interessant proces i, at stærke politiske kræfter i Københavns Kommune er villige til at prøve at trylle. Vi havde foretrukket, at man tog den klare konfrontation, som det ville kræve at gøre op med de kræfter og havde gjort det her til et egentligt kommunalt projekt. Vi er godt klar over, at det ikke er situationen, sådan vil det ikke komme til at foregå.

Men eftersom vi er enige i hovedlinjen i, at det gælder om at skaffe de billige boliger, så har vi ikke nogen problemer i at gå ind i hele den her proces. Vi synes, fondsdannelsen er en mystisk konstruktion, vi har mange problemer med de lukketheder, der kan ligge i det. Der er rigtig mange uklare spørgsmål, som vi ikke kan få svar på, hvordan kapitaldannelsen i forbindelse med salget af boligerne, hvordan den vil blive administreret og en lang, lang række ting.

Det vil jeg slet ikke gå i detaljer med her, fordi vi er slet ikke nået så langt endnu. Det vi kan gøre det er, vi vil gerne give tilsagn til, at processen sættes i gang, og så er det indlysende, at der må være mange efter følgende beslutningsprocesser, efterhånden som projektet tager form.

Det er også sådan, jeg forstår fremlæggelsen, det er også sådan, jeg forstår det oplæg, der er i dag.

Men vi har nogle detaljer, som vi gerne vil diskutere. Og på det punkt er vi meget uenige med Klaus Bondam, der siger, at man ikke skal tage andre hensyn ind i de her boligens etablering. Vi mener faktisk, at det er meget vigtigt, at man inddrager alle de elementer, som vi i øvrigt ser som nødvendige i forbindelse med boligbyggeri. Der kan man tale om miljø, som SF gjorde, men man kan også tale om forhindring af ghettoisering, og vi mener, det er overordentlig klogt, hvis man afsætter en procentsats af de billige boliger, op til 200 stk., der indgår direkte i indsatsen mod ghettoisering.

Det synes jeg, man skal have vidsyn nok til at inddrage sammen med de andre ting, som vi ønsker at opnå her. Det er én faktor, vi har stillet ændringsforslag om det.

En anden er, at vi ønsker, at man også i forbindelse med de her billige boliger bruger den faktor, der er mulig at bruge, til at gøre det endnu billigere ved, at man f.eks. ændrer på de krav, der stilles til at have areal afsat til parkering, fordi vi ønsker at fremme en trafikudvikling, der ikke baserer sig på privatbilisme. Vi mener, det er muligt at skabe bydele eller kvarterer, hvor man som forudsætning har, at der ikke som en nærmest naturlovsmæssig nødvendighed skal være afsat plads til, at hver mand skal have sin bil. Det mener vi også, vi skal inddrage, det har vi også stillet forslag om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

En sidste ting, som også er overordentlig vanskelig med den måde, den her proces har været startet på og fremlagt på, det er, hvor skal de her boliger bygges. Der har vi nogle forbehold, der findes en liste over, hvad det er for nogle arealer, der umiddelbart tænkes anvendt, og vi har forbehold over for 2 af de arealer, der har været nævnt, nemlig Karens Minde området og Torveporten, og det vil vi gerne have fjernet fra listen. Vi mener, de arealer skal bruges til noget andet.

Så derfor har vi altså 3 konkrete ændringsforslag, som vi gerne vil fremlægge, og som er blevet omdelt, og vi håber, at der kan opstå en debat og måske flertal for flere af dem. Så det vil vi hermed lægge frem til debat.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg forstår, at ændringsforslagene er ved at blive kopieret og kommer. (*Jette Gottlieb*: De er delt om). O.k. så regner vi med, at vi også får dem heroppe.

Karin Storgaard (O): Det her er en meget interessant sag, og den er ikke kun interessant, den er faktisk meget, meget vigtig for København.

Men allerførst vil jeg sige noget om Dansk Folkepartis holdning. Der skal ikke være tvivl om, at Dansk Folkeparti gerne vil være med til at fremskaffe og bygge billige boliger. Jeg skal henvise tilbage til vores boligkreds, vi havde herinde, hvor Dansk Folkeparti har været med. Vi har været med tilbage for nogle måneder eller et halvt år siden, hvor lang tid det er, til at sige ja til at bygge billige boliger.

Vi har også ved udvalgsbehandlingen i den gamle samling lige før jul sagt ja til, at man kunne gå i gang med det.

Nu siger overborgmesteren jo, at nye veje og billige boliger, ja, det er rigtigt, men kære overborgmester, hvor blev åbenheden af. Denne sag haster åbenbart meget, eller det gjorde den i hvert fald første gang, den var i Teknik- og Miljøudvalget, den 8. februar 2006. Der skete det, at Dansk Folkeparti havde flere spørgsmål, jeg ved også, at de andre udvalgsmedlemmer havde mange spørgsmål, fordi vi ville jo gerne vide noget mere om, hvad forslaget indeholdt. Vi ville også sikre os, at der var kvalitet i byggeriet.

Vi blev meget betænkelige, da det viste sig, at vi ikke, før vi skulle beslutte sagen, kunne få svar på alle vores spørgsmål. Sagen blev besluttet her og nu i udvalget, og de spørgsmål, der har været, dem kunne man så få svar på, inden sagen blev behandlet i Borgerrepræsentationen.

Det er ikke det, Dansk Folkeparti forstår ved åbenhed, vi synes, det må være muligt at behandle sagen i udvalget tilstrækkeligt, inden man giver den videre.

Det viste sig også efterfølgende, at man måtte overgive sig og sørge for, at udvalget i flere omgange, fordi der har været 3 udvalgsmøder i alt, fik nogle oplysninger om alle de spørgsmål, der var stillet.

I forbindelse med den behandling, som sagen fik i udvalget, må jeg indrømme, at jeg blev meget vred og skuffet over, at vi ikke kunne få svar på de spørgsmål, inden vi tog stilling. En hel del af spørgsmålene kunne man ikke svare på, fordi det skulle økonomiforvaltningen svare på, og det gør det jo heller ikke bedre, fordi så kunne man ikke komme videre. Men heldigvis, som man ved, så fik vi efterhånden svar på de skriftlige spørgsmål.

Men hvad var det da for nogle spørgsmål, som Dansk Folkeparti ønskede besvaret? Det var bl.a. forurening af grunde, for det viser sig, at flere af de kommunale grunde, hvor der er oplyst, der er 6 steder, hvor der er kommunale grunde, de var meget forurenede. Der havde man måske en opfattelse af, at man i spørgsmålet om forurening af de grunde, der skulle bygges på, måske ville gå på kompromis med kvaliteten.

Der var også fortroligheden i faktaarket, det er jo også meget mærkværdigt, at man ikke kan få at vide, hvorfor det er fortroligt, ingen ved det. Vi har nogle embedsmænd, der sidder i udvalget, ingen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

ved det. Det skulle sendes videre til økonomiforvaltningen, det var så o.k., hvis svaret kunne komme derfra.

Men hvorfor kommer svaret så først i dag? Det synes jeg er meget mærkeligt, ja, det er over en måned siden, første gang sagen var oppe, hvor jeg i hvert fald også spurgte til fortroligheden i faktaarket, det var den 8. februar. Hvorfor skal der så gå så lang tid til i dag, før vi får at vide, at det faktisk ikke er fortroligt andet end måske lige 3-4 linjer i selve indstillingen? Alle de andre oplysninger i faktaarket stod i indstillingen til udvalget, så hvad fortroligt var der i det, og man så ikke kan svare på det før halvanden måned efter, det synes jeg er meget underligt.

En af de forurenede grunde er Østre Gasværks grund, det er ingen hemmelighed. Østre Gasværksgrunden er blevet undersøgt tilbage i 1998 med henblik på at bygge boliger. Dengang fik man at vide, at området og grunden var så forurenede de fleste steder, at man ikke umiddelbart kunne bygge boliger på det.

Det, man så gjorde, var, at man tog et mindre stykke ud og rensede op og kapslede ind, og så blev der nogle boldbaner, som bliver brugt i dag.

Må jeg godt tage lidt af næste runde? Tak for det.

Det blev oplyst, at der kan opføres op til 450 grunde. De andre grunde er der også forurening på, ingen ved præcis, hvad det er for en forurening, det skal man først til at undersøge. Undersøgelse af forurenede grunde koster mange penge, og hvor får man de penge fra. Men der kan vi godt slappe af, for vi har fået at vide af økonomiforvaltningen, de finder pengene. Jeg ved så ikke, hvor de bliver taget fra.

Men man skulle jo ikke tro, det var nødvendigt at undersøge Gasværksgrunden igen, for Gasværksgrunden er undersøgt, så må man kunne bruge den undersøgelse, man har fra dengang, hvorfor skal man bruge penge på en ny undersøgelse, medmindre man er gået på kompromis med, hvad det er for en forurening.

Der stod også noget i det fortrolige notat om Hans Knudsens Plads, Beauvaisgrunden og boliger og kulturhus, der skulle flyttes over på den anden side. Men det kan der heller ikke være noget fortroligt i. Det var en sag, før fortroligheden blev ophævet, som er på dagsordenen senere her i dag, så der var vel ikke noget fortroligt i det.

Men i øvrigt kan vi ikke rigtigt forstå, hvorfor kulturhuset ikke kan ligge sammen med evt. boliger, det ville da være alle tiders. Man kan godt blive lidt bekymret, fordi selv om man evt. flyttede det over på den anden side, så bliver der måske ikke penge til et kulturhus.

I udvalget havde vi også besøg af Jørgen Nue Møller fra den nedsatte fond. Dansk Folkeparti finder, at der stadig væk er mange ubesvarede spørgsmål.

Vi har nu i dag fået at vide, hvordan økonomien i hvert fald til starten fremkommer, hvem der betaler til det. Fem er interesserede i at være med på det. Men bortset fra det, hvad har vi så fået at vide, hvad har vi ellers fået at vide om fonden, det er meget, meget lidt, vi har fået at vide om fonden. Så der er altså alt for mange ubesvarede spørgsmål.

Hvorfor skal der være alt det hemmelighedskræmmeri? Hvordan der det i øvrigt med en bestyrelse, der skal være en professionel bestyrelse med 5-9 medlemmer, men på et tidspunkt kommer der vel også nogle ejere, nogle lejere, skal de ikke repræsenteres? Hvad med vedtægter, er der nogen vedtægter?

Jeg tror, det var SF, også Enhedslisten sagde, man skulle gå i gang. Jamen det kan vi da godt sige, lad os komme i gang, men hvis vi skal sige ja til det, så kræver det, vi får svar på de spørgsmål, det kan jo ikke nytte, man siger ja uden at vide, hvad det er, man siger ja til, altså hvad er det for en fond, hvad er det for en bestyrelse. Er økonomien der, eller hvad eller er det noget hovsa, som man lige har fået flikket sammen her, fordi nu skulle der jo gives svar til os.

Hvordan er det så med økonomien, kan man opføre boligerne til den pris. I går, hvad alle måske har lagt mærke til, der var overskrifterne i avisen, at boligplanen er et fatamorgana og en tvivlsom bo-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

ligplan. Det var ikke hvem som helst, der udtalte sig. Det viser sig også, at det er vanskeligt at holde prisen på de 5.000 kr. Der har fonden jo også ligesom været inde på og meddelt tal, der var lidt større.

Jeg stillede også i udvalget et spørgsmål vedrørende økonomien om de her 10-15 år, fordi vi kan ikke vide, hvordan tiderne ser ud, om vi har lige så gode tider, om folk vil have råd til at blive boende der, eller hvad der sker. Men Jørgen Rue var af den opfattelse, at det ikke var noget problem, og når de 15 år er gået, så tjener borgerne mere, og så har de råd til at bo der. Jamen hvem ved, hvordan det ser ud, det ser godt ud nu, men der er da ingen, der ved, hvordan det ser ud om de her 10-15 år.

Jeg vil også lige sige til Klaus Bondam, der siger, ikke flere pendlere til byen, at så mange boliger bliver der vist ikke, at vi kan få dem alle sammen til at være i de boliger. Jeg ved heller ikke, om det er rigtigt at sige, vi skal ikke have pendlere i byen, som ikke bor her. Jeg tror, der var andre veje, man kunne bruge for at begrænse trafikken.

Klaus Bondam nævnte også det med de 90 spørgsmål, der blev besvaret i udvalget. Så det viser virkelig behovet for, at man får svar på de spørgsmål, man stillede. Det var selvfølgelig godt, man til sidst sagde, jamen nu får vi svar på de spørgsmål. Det kedelige ved hele sagen var jo bare, at i forvejen så var det blevet vedtaget, fordi et flertal jo havde vedtaget det, og det kan man åbenbart som flertal, så er man måske ligeglad, man siger bare, vi har flertallet, vi kan godt vedtage det, hvad enten der sidder nogle og besværer sig og siger, de har ikke fået svar på spørgsmål osv. Det synes jeg er meget beklageligt.

Jeg vil henstille til overborgmesteren, at man vil henholde sig til den åbenhed, som man har talt så meget om i forbindelse med valget og i den første tid efter konstitueringen.

Borgmester Mogens Lønborg: Der er nok ikke nogen tvivl om, hvis man går ud og spørger en, der er ude at søge bolig, om man ikke er interesseret i en billig bolig, så tror jeg, vi får enslydende svar, naturligvis vil alle gerne have en billig bolig.

Jeg vil starte med at sige, at vi bakker også op om intentionerne om at få bygget nogle billige boliger i København, det skal der ikke være nogen tvivl om.

Jeg bliver også nødt til at sige, at 5.000 billige boliger er jo ikke ret meget, og jeg synes også, det hører med til billedet, at når vi kigger på den samlede bestand af boliger i København, så er det ikke, fordi vi har en masse luksusboliger, og nu mangler vi så lige nogle lidt mere ydmyge boliger. Når vi ser på boligernes størrelse, forhold i øvrigt og sammenligner med mange andre byer, så ser det ikke specielt luksuriøst ud i København.

Så fordi man i en årrække nu har fået bygget en række nye gode boliger, der kunne tiltrække nogle gode skatteborgere, så vi kan løfte nogle af de mange problemer, vi står overfor, det synes jeg ikke, vi skal være kede af, det synes jeg, vi skal være mere end glade for.

Det er rigtigt, som det allerede er blevet sagt fra bl.a. Karin Storgaards side, så er der en række uafklarede spørgsmål. Specielt synes jeg, det er interessant omkring det med forureningen af de her udpegede grunde.

Jeg har noteret mig, at når det gælder evt. salg af grundene, så er det sådan, at den udgift, kommunen måtte have til oprensning, naturligvis går fra i salgsprisen. Men har man sikkerhed for – og det er et spørgsmål, som jeg håber, jeg kan få svar på her i aften – at udgifterne til oprensning af grundene ikke overstiger det forventede salgsprovenu? Er udgifterne til forurening ikke større end det, man kan forvente?

Det indtryk, vi har fået, det er, at nogle af grundene er stærkt forurenede, og i fald udgifterne er større end det, man kan få ind ved salg, hvordan vil man så forholde sig til det, vil man så sælge dem alligevel til den pris, markedet nu kan give og så dermed reelt belaste kommunens kasse med differencen. Det spørgsmål vil jeg meget gerne have et svar på her i aften.

Så er der også, som Karin Storgaard så udmærket fik sagt det, nogle dunkle punkter omkring f.eks. fonden. I øvrigt har jeg forstået det sådan, at fonden får lov til at byde ind på de her grunde. Det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

virker på hele processen, nu har vi jo ikke været sådan særlig meget med i denne proces, fordi vi ikke er repræsenteret i Teknik- og Miljøudvalget, så vi sidder lidt på sidelinjen i denne ellers for København meget vigtige sag, men det er nærmest, som om fonden allerede har fået en købstilladelse, som om fonden allerede har købt de her grunde. Man regner i hvert fald ikke med, at der måtte vise sig at være andre interesserede købere til de her grunde. Det er vel et eller andet sted også et problem, der er vel nogle juridiske forhold, man også skal tage i betragtning her.

Så er det endelig også blevet sagt fra mange sider omkring det her, at det er også med til at tage toppen af prisstigningerne på ejerboligmarkedet. Det er selvfølgelig ud fra de almindelige, gængse økonomiske lovmæssigheder om, at når udbuddet øges, så falder prisen.

Har man foretaget nogle beregninger – det er et spørgsmål, jeg gerne vil stille til teknik- og miljøborgmesteren – over, hvor meget 5.000 såkaldt billige boliger vil påvirke markedsprisen på ejerboligmarkedet? Er det mere end bare sådan almindelig fremsættelse af de gængse økonomiske teorier, at et øget udbud påvirker priserne tendentielt i nedadgående retning. Er man kommet det spørgsmål nærmere, hvad betyder det egentlig?

Vi er alle sammen enige om, at priserne på boligmarkedet er galoperet i en sådan grad, at det er meget svært for den almindelige familie at købe en ejerbolig her i København. Derfor kunne det i sagens natur være interessant at få oplyst, hvor meget betyder det egentlig for priserne på ejerboligmarkedet, at man nu får etableret over en årrække på 5 år 5.000 billige boliger. Det ønsker jeg også at få svar på.

Jeg beder lige om lov til at gå lidt over taletiden.

Så vil jeg i øvrigt erklære mig ethundrede procent enig faktisk i alt, hvad Karin Storgaard sagde her fra talerstolen. Nu er det sådan, at det er en stor sag den her, politisk stor sag, det er en stor sag, en betydningsfuld sag for København. Den har været i Økonomiudvalget den 7. februar, og siden har den så været i Teknik- og Miljøudvalget 3 gange, 8. februar, 22. februar og minsandten om ikke også den var på den 8. marts. Så bliver den så sendt til Borgerrepræsentationen.

Når man sådan har fulgt gennem pressen denne politiske proces omkring en så stor vigtig sag, så har man også kunnet se og læse, at der er mange uafklarede spørgsmål, der er blevet stillet mange ting op, og eksperter har været inde og tale om et fatamorgana og alt muligt andet, og der har været mange lukkede ting i denne sag, ikke mindst omkring fonden.

Derfor synes vi, ikke mindst i en sådan sag, men i øvrigt mere generelt, at vi bør altså i denne kommune sørge for, at fagudvalgsbehandlingen ligger forud for økonomiudvalgsbehandlingen, når ikke mindst man i fagudvalget 3 gange har måttet vende tilbage til denne sag. Det er altså, skulle jeg lige orientere forsamlingen om, ikke alle partier, der sidder repræsenteret i Teknik- og Miljøudvalget.

Så vil nogle sige, nå ja, det er kun et enkelt parti, og det må de så leve med. Jeg synes ikke, det er udtryk for et bredt samarbejde, jeg synes ikke, det er udtryk for åbenhed, at man på den måde kører en sag igennem i fagudvalget uden at tage en runde mere i Økonomiudvalget.

Da der ikke sådan er noget prekært tidsmæssigt i denne sag, så skal jeg foreslå på Det Konservative Folkepartis vegne, at sagen udvalgshenvises til Økonomiudvalget med henblik på, at vi får den på dagsordenen snarest muligt, så vi minimerer forsinkelsen mest muligt. Det vil sige, at vi kan behandle denne sag igen forventeligt allerede om 2 uger.

Når jeg siger det sidste, så er det ikke for på nogen måde at forsinke denne proces, men vi synes ærlig talt, det er rimeligt, at alle partier er med i denne proces, og at alle de mange spørgsmål, der er undervejs, er blevet stillet, og hvor svarene knapt er givet endnu, at vi får en lejlighed til i Økonomiudvalget at behandle denne sag.

Så det forslag vil vi så hermed have stillet.

Winnie Berndtson (U): Jeg skal da takke med at følge op omkring det, hvor grundigt det har været behandlet og sige, at det har været særdeles grundigt behandlet i Teknik- og Miljøudvalget. Man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

kan da godt ærgre sig over også på andres vegne, at det ikke har været behandlet lige så grundigt i Økonomiudvalget, det burde det have været, fordi der er rigtig mange af de spørgsmål, der ligger i denne sag, som jo ikke er kerneområder for Teknik- og Miljøudvalget, men som bestemt burde være det for Økonomiudvalget.

Jeg skal sige tak for den behandling, vi har haft i Teknik- og Miljøudvalget, der er stillet rigtig mange spørgsmål, der er givet rigtig mange svar, og så er der rigtig mange spørgsmål, der har fået det svar, at det ved vi ikke endnu. Det er jo også et svar, og det er i hvert fald et ærligt svar, at når vi har spurgt ind til koncepter og design og forskel mellem den ene og anden type bolig og kvaliteten osv., så har man sagt, det ved vi ikke endnu, for vi har ikke udviklet det, og det synes jeg trods alt er et ærligt svar, at så må vi tage stilling på den grund.

Man kan godt svinge sig op til at tage hver en flig af denne sag ind i denne debat, så skal man kende planloven forfra og bagfra for at finde ud af, hvilke tidsfrister vi opererer med i forhold til grunde, der skal have nye lokalplaner osv.

Man kan også kalde sig ind på det finansielle marked og begynde at sidde med lommeregneren og finde ud af, om de her pantebreve, der ikke er, men vist kommer, eller hvordan det lige er med dem, om det nogen sinde kommer til at virke.

Man kan også læne sig tilbage og stille og roligt konstatere, hvad det i virkeligheden er, vi beslutter i aften. Sådan som jeg ser den sag, vi beslutter i aften, så beslutter vi i aften det, som forvaltningerne har været i fuld gang med de sidste 2 måneder i samarbejde med fonden, det er faktisk det, vi beslutter i aften.

Og så beslutter vi også, at de grunde, der nu er udpeget, og som vi har fået kort over osv., at de indtil videre er reserveret til dette projekt, altså der bliver ikke lavet andre ting på de grunde, før vi har afklaret, om lige præcis de grunde skal indgå i billig bolig-planen.

Det synes jeg såmænd, man udmærket kan tilslutte sig. Man siger ikke i aften ja til, at vi skal samarbejde med fonden, man siger ikke i aften ja til, at det er denne fond, der skal bygge. Hvis fonden får et formål, vi ikke kan lide, hvis fonden får nogle bagved, vi ikke bryder os om, hvis fonden ikke kan leve op til konceptet osv. osv., jamen så skal fonden ikke bygge, det siger vi hverken ja eller nej til i aften.

Vi siger heller ikke hverken ja eller nej til, at der skal bygges på de grunde, der er udpeget, vi siger, at det skal undersøges, de skal indgå, og vi kigger på det. Men når man vender tilbage til Borgerrepræsentationen og finder ud af her i Borgerrepræsentationen, at ikke en eneste af de grunde synes vi er velegnede, så siger vi bare nej, og så er den sådan set ikke længere.

Det tror jeg er vigtigt at huske på nuværende tidspunkt, at det er faktisk der, vi er, vi er der, hvor vi giver forvaltningerne det mandat, de nok burde have haft lidt tidligere, hvis man skal være helt ærlig, nemlig at indlede et samarbejde med fonden for at finde ud af, om det overhovedet er et realistisk projekt, vi står med. et synes jeg saftsusemig, vi skal se at komme i gang med. Det må da være meget ubehageligt som forvaltning at sidde og arbejde uden det mandat, så det skal de saftsusemig have, så vi kan komme i gang med det stykke arbejde.

Jeg er, som jeg også sagde i Teknik- og Miljøudvalget, fuldstændig vild med det her koncept. Jo mere jeg læser om det, jo flere spørgsmål, jeg får besvaret, jo mere usikker bliver jeg, men jo mere vild bliver jeg også med, hvis det kunne lade sig gøre. Jeg synes, vi skal gøre alt for, at det overhovedet kan lade sig gøre.

Jeg har nemlig fundet ud af, at vi får lavet sådan en lille kapitalistfri lomme på boligmarkedet, og det synes jeg er genialt. Og hvis det kan lade sig gøre for de her 5.000 boliger, så skal vi også gøre det for alle mulige andre boliger, for den sags skyld for alle mulige andet erhvervsbyggeri. Hvis vi med en kommunal beslutning kan trække profitten ud af, at folk har brug for et sted at bo, så synes jeg saftsusemig da, vi skal se at få det gjort.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Der er rigtig mange ting, man kan gøre i denne sag, der skal undersøges osv., de ændringsforslag, der har været stillet, er jeg ikke nået igennem alle sammen endnu. Men skal i hvert fald sige til Enhedslisten, at det omkring parkeringskravet har vi jo nogle gode eksempler på kan lade sig gøre.

Vi har f.eks. halveret parkeringskravet i Ørestaden, og sådan et sted som Beauvais-grunden, der er meget forurenset, der har vi fået at vide, at man kan komme uden om noget af det ved at lade være med at lave p-kældre osv. Så det er måske et af de steder, vi skulle operere med, at det ikke hedder en pr. 100, men en pr. 200. Vi kan da også prøve at presse citronen og se, om vi kan få 1 pr. 500, hvis vi kunne det, eller måske slet ikke nogen, hvem ved.

Det eneste, jeg bekymrer mig om i denne sag, ud over at jeg ikke ved, om det kan lade sig gøre, men det håber jeg, det kan, er, hvis vi ikke hele vejen igennem kan være åbne og ærlige om, hvad det er for nogle diskussioner vi har, og hvis ikke vi kan hjælpe hinanden med at få opklaret de ting, der indgår.

Jeg synes f.eks. ikke, det er rimeligt, at det stadig væk diskuteres som 5 x 5.000 boliger, når det materiale, som Borgerrepræsentationen har fået udleveret, viser, at hvis fonden får de her grunde billigere end det, man kan få grunde til på det københavnske byggemarked, hvis man kan skære 25 pct. af byggeomkostningerne, hvis man kan lave de her låneformer, så er det kun ejerboligerne, der kan laves til 5.000 kr.

I det materiale, vi har fået i dag, og hvor fonden har bidraget med alt det her omkring det finansielle osv., jamen der kan man læse på side 15, 16 og 17, og jeg tror oven i købet også 18, at ejerboligerne tror man kan etableres til 5.000 kr., andelsboligerne tror man kan finansieres til 5.000 kr., private udlejningsboliger kan etableres til 5.800 kr., almene boliger kan etableres til 6.600 kr.

Jeg tror, fonden har gjort, hvad de overhovedet kunne for at komme ned på de 5.000 kr., men de har heldigvis været ærlige over for Borgerrepræsentationen og sagt, at det er kun den ene ejerform, vi på nuværende tidspunkt har dernede, de andre har vi ikke. Der er langt fra 6.700 for en 85 m² almen bolig ned til 5.000. Der er rigtig meget, der skal høvles af, før vi er dernede.

Derfor har jeg stillet et ændringsforslag, og jeg tror såmænd nok, det er indeholdt i det der, man omtaler som konceptet for 5x5. Men bare for at være fuldstændig sikker, så har jeg stillet et ændringsforslag, der hedder, at samarbejdet med fonden sker under forudsætning af, at der både etableres ejer-, leje- og almene boliger som forudsat i konceptet 5x5 boliger, også hvis det viser sig, at kun ejerboliger kan etableres for 5.000 kr. om måneden. Jeg har nemlig den holdning, at også en lejebolig til 5.800 kr. om måneden på 85 m² skal være hjertelig velkommen på det københavnske boligmarked.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil som sædvanlig holde mig fra politiske drillerier og kun tale den sunde fornuft – også som sædvanlig.

Vi har jo via vores ordfører givet vores tilslutning til, at vi arbejder videre med dette projekt. Det betyder selvfølgelig ikke, at man skal parkere hjernen på knagen derhjemme om morgenen eller under armen. Det ved jeg godt, at der er ingen her, der vil påstå at de gør.

Men når vi kigger på de konkret foreslåede steder, hvor man nu skal bygge billige boliger, så burde man fra hele Borgerrepræsentationens side have sagt: Hvad er det for en type byudvikling, vi gerne vil have? En ting er, at vi gerne vil have billige boliger, ingen diskussion om den sag, men vi vil have alle mulige andre ting også, spørg i de forskellige udvalg, vi ved det.

Vi vil have udfoldelsesmuligheder både til de åndelige sysler og den ene og anden slags kulturelle aktiviteter, vi vil have plads og rum både til indvendig og udvendige, indendørs, udendørs udfoldelsesmuligheder, hvad angår det fysiske. Vi vil også gerne have grønne arealer, hvor vi bare kan gå i tomgang, hvis det er det, vi har lyst til, som fungerer som det, vi kalder rekreative arealer, på den ene eller anden facon.

Alle de ting vil de borgere, der er i byen i dag, og de borgere, der vil være i byen om 20 år, dømmes os på, om vi evnede at tænke sammenhængende, at tingene på en eller anden måde var i balance.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Der kan man sige, at vi skal gerne bidrage til at kvalificere den diskussion også i forhold til billige boliger. Det her tænkes kun i forhold til billige boliger, der begår man en lille fejltagelse ved at tage det, der er det kommunale guld, man har at gøre godt med, nemlig jorden og måske uden at overveje det grundigt nok, kaster man det bare ind i puljen. Jeg tænker her på de to foreslåede lokaliseringer netop Karens Minde i Kongens Enghave og Torveporten i Valby. Vi foreslår med andre ord, at de ikke indgår.

Det pudsig er, at i Valby, som også er et byudviklingsområde i øjeblikket, man kan i øvrigt på bagsiden af busserne se: Valby Have, var det ikke noget for dig? står der. Det er ganske tæt ved siden af der, hvor man nu har tænkt sig at bygge endnu flere boliger.

Det interessante er, at hvis man tager kikkerten og kigger rundt i landskabet for at finde fysiske udfoldelsessteder udendørs, så er det svært at se nogen, der er nemlig ikke nogen. Åh jo, vil nogle så sige, lad os gå over i Valby Idrætspark. Det er ikke det, vi diskuterer i dag, det ved jeg godt, men man kan se af materialet og af forhistorien herindefra, at der er der også tanker om at lave boligbebyggelse og inddrage friarealmulighederne i størrelsesordenen 4 fodboldbaner.

Der er også planer, hvis vi går til Amagerdelen, norddelen, Kløvermarken, det har også været fremme. Der er ikke vedtaget noget, og det er ikke en del af denne pakke. Sågar kunne vi forleden dag i avisen læse om Margrethestaden ude på Vestamager. Der er nok af forslag, og det er jo fint og glimrende. Men vores rolle som politikere er at fastholde en sammenhæng i det, vi laver, så vi tilsikrer, at borgerne både i den korte og den lange fremtid faktisk får mulighed for, tilbud om de nødvendige udfoldelsesmuligheder.

Selv om der skulle ske det fantastiske, at flertallet ikke tilsluttede sig, at de to lokaliseringer udgår, hvis det skulle være sådan, at flertallet syntes, at det er et dårligt forslag, Enhedslisten har stillet her, om, at de skal udgå, så lægger vi os ikke ned af den grund. Vi vil stadig væk kæmpe for, at de skal udgå, uanset hvad flertallet bestående af SF og Radikale og Socialdemokraterne måtte bestemme.

Anne Vang (A): I dag skal Borgerrepræsentationen tage det første spadestik til et af de mest ambitiøse politiske projekter i nyere tid. Vi skal sætte handling bag løftet om de 5.000 boliger til 5.000 kr. Det kræver både politisk vilje og handlekraft at bygge boliger til helt almindelige mennesker.

Vi er heldigvis flere partier herinde, der mener, at det både kan og skal lade sig gøre. Ikke alle har haft den samme tiltro til projektet som os. Mange har undervejs sagt, at det var en umulighed. Jeg glæder mig, til de første boliger står klar. Jeg glæder mig til, at de står der som et håndfast bevis på, at det kan lade sig gøre at bygge til helt almindelige mennesker i København. Forhåbentlig vil flere bygherrer lade sig inspirere og begynde at bygge billigt.

Selv nu, hvor konturerne af de første boliger begynder at tegne sig, er der stadig en del brok i krogene. Der er stadig både eksperter og politikere, der udtaler sig om projektets umulighed. Jeg har dem mistænkt for, at kritikken mest af alt er et udtryk for, at de slet ikke ønsker at bygge boliger til almindelige mennesker i København.

Alligevel vil jeg kort adressere noget af den kritik, der har været, så alle kan se, hvor ekstremt luftig den er. Lad mig starte med de påstande, der er kommet i den forgangne uge, om, at boligerne slet ikke er billige.

Kritikerne skulle tage og se på situationen for et helt almindeligt par i dag. Hvis de vil ind på boligmarkedet i en tilsvarende bolig, kan de f.eks. i Nordvest købe en bolig for 2,1 mio. kr. Med den mest almindelige type lån giver det en månedlig husleje på lige under 8.000 kr. Det er 3.000 kr. mere end i de billige boliger. De billige boliger giver altså et helt almindeligt par 3.000 kr. mere om måneden til at spare op af. At hævde, at de 3.000 kr. er småpenge, er ren og skær arrogance.

Det er også grænsende til arrogance at hævde, at der ikke vil være nogen, som gider bo i boligerne. Naturligvis er der det. Som kommune kan vi selv holde øje med, at kvaliteten af boligerne er god nok. Allerede nu ved vi, at alle boliger naturligvis får bad, køkken og gulv. Beboerne må selv installere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

re evt. skillevægge. Det giver nogle valgmuligheder og en fleksibel bolig. Familierne kan selv bestemme, hvor mange rum de vil have. Jeg er temmelig forundret over, at de borgerlige ikke jubler højt over den hyldest til det frie valg.

Så vil jeg foreslå Mogens Lønborg, som er bekymret over den her fondskonstruktion og det frie markedsudbud, at læse side 10 i det notat, der er fulgt med indstillingen af 3. marts 2006, hvor der står, at under alle omstændigheder vil det være en forudsætning, at salg eller udlejning sker på markedsmæssige vilkår. Så er det slået fast.

Jeg vil også lige komme ind på de afdragsfrie lån. Det er en utraditionel finansiering, det er vi enige i. Til gengæld må vi også påpege, at det er ren utopi at tro, at vi kan bygge så billigt uden at tænke i nye og utraditionelle baner. Et så ambitiøst politisk projekt kræver både mod og vilje.

Det skal naturligvis medgives, at der er forhold omkring planen, som endnu ikke er afklaret. Jeg vil gerne mane til besindighed i kritikken af dem, vi er kun i begyndelsesfasen af en proces. Det er fuldstændig unødvendigt at fortabe sig i teknikaliteter på nuværende tidspunkt, det kan kun dække over manglende vilje til billigt boligbyggeri. Vi får nemlig rig lejlighed til at tage stilling til de konkrete detaljer senere. Specielt de borgerlige er da ellers ikke kendt for at forhaste sig herinde i Borgerrepræsentationen, da slet ikke når det gælder opfyldelsen af et socialdemokratisk valgløfte.

Når man ser på Venstres ændringsforslag her i dag, så bliver man da også alvorligt i tvivl om, om de reelt ønsker at bygge de billige boliger. En del af deres forslag er allerede indeholdt i vores, og resten er langt mindre ambitiøst, end vi vil have det. Jeg vil derfor gøre det helt klart, at vi stemmer imod samtlige af Venstres ændringsforslag.

Desværre bliver vi også nødt til at stemme imod Enhedslistens ændringsforslag, det er ellers en langt mere sympatisk kritik. Enhedslisten vil gerne bruge en del af boligerne til boligsocial anvisning, men vi kan se senere i dag på dette møde under behandlingen af tillægsgagsordenen, at indsatsen mod ghettoisering er en hjertesag for os i Socialdemokraterne. Vi har derfor stor sympati for jeres bekymringer. Desværre kan man ikke løse alle verdens problemer på én og samme tid. De 5.000 boliger er helt bestemt et vældig ambitiøst politisk projekt, allerede uden at det tages som gidsel for løsning af andre af byens problemer også.

Der er i sandhed brug for at bygge billigere til helt almindelige mennesker i København. Det er det, vi bør koncentrere os om i dag, og ikke alle mulige ændringsforslag, der forsøger at lægge en forhindringsbane i vejen for det.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg kører lige pulten lidt ned. Jeg tror ikke, jeg skal svinge mig op i de samme højder, som Anne Vang var oppe i.

Jeg vil blot konstatere, at Venstre er stor tilhænger af at få skabt billige boliger, det er vi som udgangspunkt utroligt positive over for. Det skal selvfølgelig være på fair og reelle vilkår, det er vigtigt, det er en grundsætning, så vi skal ikke lade os belaste af manglende fantasi, vi skal udfordre vane-tænkningen.

Men vi skal ikke skubbe hverken demokrati eller sund fornuft til side. Det er vi ved i øjeblikket, fordi der er nogle, der i et panisk forsøg på at få nogle valgløfter til at gå i opfyldelse forsøger at presse en proces igennem. Den demokratiske proces har været under al kritik. Med Socialdemokraterne i spidsen har flertallet i Teknik & Miljø gennemtrumfet beslutningen på trods af manglende svar på spørgsmål fra både Enhedslisten, SF, Venstre, Dansk Folkeparti og løsgængere.

Demokrati det er altså også, når man tager hensyn til mindretal. Der har været 3 behandlinger i Teknik- og Miljøudvalget. Det vil sige, reelt har der faktisk kun været en enkelt behandling. For allerede på det første møde i Teknik- og Miljøudvalget valgte et flertal på trods af mængden af spørgsmål fuldstændig at tilsidesætte mindretallets mange spørgsmål og ønsker om at få afklaret, hvad det egentlig var, det dækkede over, og vedtog forslaget, hvorefter borgmesteren fik en ide om, at det måske ik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

ke var så smart. På yderligere to møder var der så en drøftelse af sagen, men der var det allerede besluttet.

Så nu har vi så en demokratisk proces, hvor man startede med at vedtage projektet, og bagefter så diskuterer man så i øvrigt lige, hvad det indeholder. Jeg er ked af at sige det, men det er altså ikke sådan, demokrati hænger sammen i min lille ordbog.

Jeg tror også, at kommentarer om, at det er jo bare proces, og derfor er det ikke vigtigt, det er noget, vi skal overlade til regimer i andre lande. Det demokratiske system i Danmark er altså, at man respekterer et mindretal. Det er ikke sket i denne sag, og når der bliver stillet 90 spørgsmål, 90 det er altså mange spørgsmål, til én sag, så er det jo, fordi forarbejdet var mildest talt tyndt.

Indtil punktet og diskussionen blev åbnet i dag, jamen så anede vi ikke noget om, hvem det var, der stod bag fonden, vi var fuldstændig in the dark. Der var så måske, kunne man læse i avisen, et enkelt medlem af udvalget, der alligevel godt vidste, hvem det var, og som havde tilegnet sig viden på anden måde, det kan man vel dårligt klandre det enkelte medlem for, men de øvrige af Borgerrepræsentationens medlemmer var altså åbenbart fuldstændig uvidende om, hvem det var, der stod bag, de havde i hvert fald ikke fortalt det til nogen andre, hvis det havde været tilfældet.

Så uden at drøfte det i grupperne beder Ritt Bjerregaard og Socialdemokraterne os om i dag at stemme for et forslag, hvor vi ikke har kendt, hvem det var, der stod bag. Jeg må sige, jeg synes, det er at udvise en uhørt foragt for demokratiet og for folkestyret.

Denne såkaldte nonprofitfond, som jo så bliver omtalt, vil så oparbejde en milliardformue. Nu beder Ritt Bjerregaard og Socialdemokraterne så om at give denne her fond 1 milliard efter 10-15 år. Man undres vel et kort øjeblik, nu skal vi simpelt hen hjælpe en tilfældig fond, hvis sammensætning vi har hørt om for en halv time, tre kvarter siden, om at oparbejde en formue på 1 milliard for en fond. Altså det er ikke måden at gøre det på.

Man må vel så gå ud fra, at andre må have samme vilkår som fonden, altså at man åbenbart havde gået ud og bedt andre om input og kunne danne lignende samarbejder. Men nej, det er ikke tilfældet.

Derfor har vi stillet nogle ændringsforslag i dag, der handler om at skabe demokrati i processen igen. Som sagen ligger i øjeblikket, så må man sådan lidt morsomt sige, at åbenhed er noget, der begrænser sig til orange dørmåtter. Ritts kontrakt med borgerne om 5x5 og de der 85-100 m² lejligheder til 5.000 kr. om måneden, ja, de kan ifølge fonden ikke lade sig gøre. Fondens har jo oplyst og sat beløb på og siger, at hvis man bygger alment, så er prisen 6.600 kr., og hvis man bygger lejeboliger og i øvrigt reducerer det til nogle og firs kvadratmeter, jamen så kan man få det til 5.800 kr. Altså op til 30 pct. overskridelse af det, som 5x5-planen gik på, nemlig boliger til 5.000 kr. om måneden.

Fonden konkluderer altså selv – jeg går over taletiden – at Ritt Bjerregaards kontraktspolitik har lidt skibbrud.

Og hvordan hænger så økonomien sammen i øvrigt? Man har simpelt hen opfundet nogle højst mærkværdige pantebreve, som markedet ikke har set før, hvor Nue Møller fortæller os, at man sådan set heller ikke har skruet dette finansielle instrument sammen endnu, men når man nu får det gjort, så vil det altså bibringe fonden en formue på 1 milliard. Det kalder man så nonprofit. Det er helt imponerende, så meget nonprofit kan dække over.

Så har vi hørt, at der ikke skal være offentlige midler i 5x5-planen, det har Ritt Bjerregaard sagt, det har hun sagt ude på Holmen til et møde med de arkitektstuderende, og det har hun skrevet på sin hjemmeside, det har hun sagt i offentligheden flere gange.

Alligevel bevilgede Teknik- og Miljøudvalget med Socialdemokraterne i spidsen i går 15 mio. kr. til jordoprensning til de grunde, man gerne vil bygge billige boliger på. Så selv om der ikke skal være offentlige midler i det, så er man altså allerede startet med at støtte med 15 mio. offentlige kroner. Valgløfter holder altså ikke længe i Københavns Kommune.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

Der er stillet mange spørgsmål i aften. Jeg kan stadig væk ikke se, at Ritt Bjerregaard eller Klaus Bondam som ansvarlige borgmestre har indtegnet sig for at svare på nogle af spørgsmålene. Det sker måske om et øjeblik.

Jeg vil sige, vi er med på billige boliger, men vi er altså ikke med på nogle luftige udemokratiske skueprocesser, som har kørt i denne sag. Vi vil gerne have demokratiet tilbage i denne proces, derfor har vi stillet en række ændringsforslag.

Og så lad mig sige til overborgmesteren, at jeg synes, det her har været en meget sløj test af, hvordan den demokratiske proces ikke bør køre. Nu synes jeg så, vi har en chance for i fællesskab at gøre det bedre i fremtiden. Lad os bruge den og lad os få bygget nogle billige boliger til københavnere.

Winnie Berndtson (U): Det var dog utroligt, men os skal man ikke få. – Konturerne for de første boliger er ved at tegne sig. Jeg ved ikke, hvad det er for nogle briller, den socialdemokratiske ordfører bruger. Jeg har i hvert fald svært ved at få øje på konturerne af de første boliger. Men hvis Anne Vang allerede kan se dem, så kunne man måske få at vide, hvor de ligger, hvordan de ser ud, om det er basisboligen eller mellemmodellen eller luksusudgaven.

Man kunne måske også få at vide, hvordan de var finansieret, fordi det har jeg nemlig ikke kunnet finde ud af. Jeg har ikke beskæftiget mig med denne sag, fordi jeg ikke vil have billige boliger. Jeg har beskæftiget mig med denne sag, fordi jeg vil have mere end 5.000 billige boliger, for hvis vi kan lave 5.000, så kan vi også lave 10.000, og så kan vi også lave det på erhvervsområdet. Det vil jeg glæde mig til, at vi kan.

Så jeg kan kun sige på vegne af samtlige løsgængere, at vi står enigt, vi står bag, vi vil det her, vi vil gerne skrives op, vi vil bo i den samme opgang, og hvis vi også kan få en orange dørmåtte, så tager vi det med.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, vi er ikke begyndt at tegne folk op til lejlighederne endnu, men nu ved vi det.

Anne Vang (A): Jeg tror desværre også, vi får lidt problemer, hvis vi begynder at producere dørmåtter til dig, Winnie.

Jeg vil prøve at adressere Jesper Schous kritik. Det første det er nemlig det her med, at det skulle være foregået på en udemokratisk måde. Jeg har taget den her med, alt det her, det er rimelig mange sider. Vi er vant til mange sider i Borgerrepræsentationen, men det her er dog mange siders papirer. Det er alt sammen svar på spørgsmål, der er blevet stillet omkring de billige boliger. Man må altså sige, der har været rig mulighed for at få svar på sine spørgsmål.

Der har endda været så rig mulighed for at få svar på sine spørgsmål, at der tilsyneladende ikke er blevet tid til at læse grundigt på svarene. Jeg kan nemlig sige, at i forhold til den ene milliard kroner så er det rent faktisk en nonprofitfond.

Jeg synes da, det er interessant, hvis det er sådan, at Venstre finder det forkasteligt, at der er en fond, der kan generere 1 milliard kroner, der kan blive brugt alle sammen til billige boliger i København, for pengene skal jo bruges til billige boliger i København. Er det ikke fantastisk, at vi kan få alle de her penge ud af det?

Jeg vil også sige, at SF har rent faktisk stillet et ændringsforslag, som går ud på, at vi helt udtrykkeligt præciserer, at vi skal have styr på, at pengene bliver brugt på billige boliger. Det vil vi naturligvis stemme for, for det indgår allerede i vores tanker om det her.

Så i forhold til forureningen der har Jesper Schou tilsyneladende heller ikke helt haft tid til at læse på alle svarene, for det er nemlig sådan, at oprensning af jorden bliver modregnet i grundprisen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Til sidst så vil jeg sige i forhold til kontraktspolitik. Det er en ganske morsom kritik, der kommer fra de borgerlige, at Ritt Bjerregaard fører kontraktspolitik i forhold til de her, de plejer ellers ikke at have for vane at love noget, der er så ambitiøst, at der er sandsynlighed for, at det ikke kan blive holdt. Det er da dejligt, hvis det nu bliver sådan, at det er ambitiøse politiske udspil, som de kalder for kontraktspolitik.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg vil på næsten falderebet sige tak for debatten. Jeg synes, der er kommet rigtig mange gode og kvalificerede indlæg, og det er rigtigt rart at notere sig den store interesse, der er for det her. Jeg vil også gerne kvittere for den kritik, der er kommet. Den er konstruktiv og kvalificeret, og det er godt at blive mindet om tingene.

Jeg vil også godt kvittere for de venlige bemærkninger, der falder om den proces, vi trods alt fik i Teknik- og Miljøudvalget, og jeg skal gerne indrømme, at det kunne være gjort anderledes.

Der er nogle af de spørgsmål, der er rejst, som jeg gerne lige kort vil svare på.

Først til Jette Gottlieb omkring bilproblematikken vil jeg sige, at jeg deler sådan set hendes ønske, og det er hun også udmærket klar over, om at gøre alt, hvad vi kan for at sænke biltrafikken i København. Men det er desværre ikke muligt ad juraens vej at stille den slags krav til folk. Hvad skal vi gøre, hvis de vælger at købe en bil, efter de har fået lov til at flytte ind? Og så vil jeg lige minde om, at Christiania, som jo er et bilfrit område, har et bilejerskab, der er højere end den øvrige bys, som giver en vis gene for de omkringliggende områder.

Til Karin Storgaard omkring pendlere vil jeg blot sige, at det for mig er et fuldstændigt absurdum, at de afgørende nøglemedarbejdere, vi har brug for for at få vores by til at fungere godt og effektivt, sygeplejersker, skolelærere og politibetjente, at de altså for at få råd til en bolig og have et arbejde i København skal ligge og køre tværs hen over Sjælland. Det er simpelt hen ikke ræson i i mine ører.

Mogens Lønborg spørger først omkring forureningen, og der vil jeg sige – det er Jesper Schou også inde på – at for Det Radikale Venstres vedkommende ... må jeg tage taletid fra 3. runde? ... så er det simpelt hen, om vi skulle bygge boliger eller ej, så synes vi, at det er en pligt, vi har for de kommende generationer at sørge for, at vi får ryddet op efter fortidens industriby og gøre klar til, at København for vores børns, børnebørns og oldebørns skyld kan blive en menneske- og boligby. Så i forlængelse af øvrige politiske prioriteringer så er vi sådan set helt med på at rense op overalt i København, hvor der er brug for det.

Men i øvrigt så er det svært at lave nogen prissætning på det lige nu. Økonomiforvaltningen er ved at regne de eksakte priser ud, og dem vil vi så se frem til at se.

Mogens Lønborg spørger også, om det vil påvirke boligmarkedet i øvrigt, og der vil jeg henvise til Ørestadsselskabets svar, som også er offentligt, og Ørestadsselskabet, må vi jo sige, er nogle af dem, som ved noget om at sælge og boliger i København, de siger, at 5.000 ekstra boliger på det københavnske boligmarked kun har en mindre indflydelse på udbuddet.

Desuden så peger den demografiske udvikling på, at der vil være en strukturelt betinget stor efterspørgsel efter boliger i København i de kommende år. Citat slut.

Så vil jeg også gerne kvittere over for Winnie Berndtson over for hendes positive opbakning i det her. Jeg er helt enig med hende i arbejdet for at skaffe billige boliger.

Jeg vil også kvittere for den gode oplysning, hun gav til forsamlingen, det er nemlig, at selv med denne beslutning, vi træffer i dag, så bliver der ikke foretaget en eneste ting mere i denne sag, uden at vi hver eneste gang bliver præsenteret for den. Det er i forhold til grunde, det er i forhold til bygnings-tæthed osv. osv., hver eneste sag kommer tilbage enten i dette rum eller i Teknik- og Miljøudvalget. Så vi får rig lejlighed til at debattere de her ting, når vi nu kommer det her skridt videre, som vi gør med denne sag. Det er et stort skridt, vi tager i dag.

Afslutningsvis vil jeg meddele, at Det Radikale Venstre støtter SF's 2 ændringsforslag, og så kunne man jo forestille sig, at Fonden til billige boliger, når den får lavet en formålsparagraf, vil have en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

formålsbestemmelse, der siger, at den vil fremme opførelsen af billige boliger samt støtte tilvejebringelsen af gode boligforhold, og at fondens formue skal anvendes til almene og offentlige formål, dvs. i realiteten, at bygherregevinsten går tilbage til samfundet og dermed også kommunen. Det er sådan set også det, som SF's ene "at" slår fast. Det synes jeg sådan set ikke er nogen tosset ide.

Skulle der dukke nogle andre op, som havde det her nonprofitforhold, så er det klart, at hvis der dukker en troværdig aktør op, som kan opfylde kommunens boligpolitiske bestræbelser, så vil det naturligvis blive behandlet med lige så stor interesse som den påtænkte Fond for billige boliger. Set med radikale øjne så er der ikke noget i vejen med konkurrence. Men jeg skal være ærlig og sige, at jeg måske nok tvivler på det.

Så med den beslutning, vi forhåbentlig træffer om lidt, så vil jeg sige, at jeg sammen med alle i denne forsamling, som gerne vil skaffe flere billige boliger til folk med almindelige indtægter i denne by, jeg vil sige, at jeg glæder mig til samarbejdet.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (Ø): Jeg vil bare forebygge den misforståelse, at jeg skulle være inde på, at man kunne forbyde folk at eje en bil. Det tror jeg naturligvis overhovedet ikke. Men man kan godt i sin byplanlægning tilrettelægge det sådan, at man fremmer en bestemt form for opfattelse af, hvad der er god trafikpolitik, f.eks. ved, at man ikke laver parkeringsarealer i tilknytning til en bestemt gruppe af boliger, og at man i annonceringen af ledige boliger gør opmærksom på, at man vil foretrække, at folk ikke baserer deres transportbehov på bilejerskab.

Så kan det kombineres med delebil og andre interessentting, men jeg synes, det er en frygtelig mangel på fantasi, hvis Klaus Bondam bare afviser det her som en ting, der bare ikke kan lade sig gøre af juridiske grunde. Det er ikke rigtigt.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Når SF foreslår og stiller forslag om, at Københavns Kommune skal have indflydelse på fondens midler, og jeg hører Socialdemokraterne er tilhængere af det, så understreger det jo for mig sådan set også, at det her projekt, vi har gang i i øjeblikket, har så mange ubesvarede spørgsmål, at når der foregår egentlige forhandlinger her i salen om, hvordan sammenhængen skal være, og man taler trods alt om, hvordan en milliard skal forvaltes i fremtiden, så er det altså meget fornuft, der taler for, at Økonomiudvalget får lov til at se på denne sag, og vi foreslår den henvist til Økonomiudvalget i stedet for at jukke den igennem i aften og med alskens vold og magt vedtage det. Det kaldes demokrati.

Borgmester Mogens Lønborg: Allerførst tak til Klaus Bondam for svarene. Når det gælder udbud, kan jeg forstå, at de her 5.000 boliger, som er et af de største prestigeprojekter i nyere tid, som vi fik at vide af Anne Vang, kun har en marginal effekt på udbuddet af boliger i København og dermed naturligvis også en marginal effekt på priserne. Det synes jeg er tankevækkende.

Så vil jeg lige sige til Klaus Bondam omkring det der med, at så skal de pendle ned over Sjælland. Jeg bliver nødt til at sige, at alternativet til, at vi bygger boliger i København, er ikke nødvendigvis, at de skal bo nede på Sjælland. Vi bliver nødt til at se på boligmarkedet under ét i hovedstadsområdet, og der er, for at sige det ligeud, mere plads til nybyggeri i nogle af omegnskommunerne, og jeg tror også, grundene er lidt billigere.

Så sandsynligheden for, at man kan lave billige boliger i omegnskommunerne, er nok noget større end her, hvor der er allermest tætbebygget. Så det med at lave et skræmmebillede af, at så skal de køre flere timer ned til Sydsjælland og tilbage igen, holder ikke.

Jeg kan så også lige konstatere, at der ikke er nogen, der har talt om det med at sende det til Økonomiudvalget, så jeg går ud fra, at det bliver henvist til Økonomiudvalget. Hvis der mod min forvent-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

ning er nogle partier, der ikke vil sende det i Økonomiudvalget, så vil jeg egentlig gerne have, at måske specielt Socialdemokratiet, hvis de skulle have den opfattelse, argumenterer for, hvorfor man ikke kan bruge 2 uger mere til den her, "et af nyere tids største satsningsprojekter overhovedet". Så det vil jeg altså meget henstille i åbenhedens og i det brede samarbejdes navn, at vi får lejlighed til også at få behandlet i Økonomiudvalget.

Hvis mit forslag mod forventning skulle blive stemt ned, så vil jeg i al ydmyghed bede om, at vi får en timeout på 10 minutter, så vi i det mindste kan få lejlighed til lige at forholde os i grupperne til alle de mange ændringsforslag, som er væltet ind her under debatten. Så det håber jeg. Men selvfølgelig kan jeg slet ikke forestille mig, at forsamlingen her vil stemme imod en udvalgshenvisning.

Anne Vang (A): Jeg vil bare kvittere for Mogens Lønborgs kommentar. Jeg er utroligt glad for, at der nu bliver tonet rent flag. De Konservative ønsker ikke, at almindelige mennesker skal bo i København, de må gerne bo i omegnskommunerne, der skal ikke bygges billige boliger i København.

Jeg synes, det er dejligt, at vi nu endelig er kommet ind til sagens kerne, hvad det her handler om. De borgerlige ønsker ikke, at der bliver bygget billige boliger i København, det gør vi, og det håber vi meget kommer igennem.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg modtager sikkert en irettesættelse fra overborgmesteren lige om et øjeblik, men det er simpelt hen noget studentikost ævl.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Nej, det gør du ikke.

Karin Storgaard (O): Jeg vil da bare sige til Anne Vang og Socialdemokratiet, at Dansk Folkeparti har ikke sagt noget om, at vi ikke ønsker billige boliger, så det der med ligesom at skyde over og sige, at hele den borgerlige fløj ønsker ikke billige boliger i København, det er noget vrøvl.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det får vi så lejlighed til at konstatere om et øjeblik.

Vi snakkede om på gruppeformandsmødet, at vi kunne få brug for en timeout, sådan at vi lige fik mulighed for at kigge på de ændringsforslag, der er stillet, og det var der tilslutning til fra gruppeformændenes side. Så det vil jeg foreslå, at vi får, og vi mødes igen her et kvart over syv.

Mødet blev suspenderet kl. 19.00

Mødet blev genoptaget kl. 19.15.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er vi ved at være klar til afstemning, og rundt på bordene ligger afstemningslisterne, sådan at det ikke skulle være nødvendigt at læse alle ændringsforslagene op, men henviser til det papir, som I har liggende foran jer.

Det Konservative Folkeparti stillede forslag om henvisning til Økonomiudvalget:

Forslaget blev forkastet med 38 stemmer imod 16.

For stemte: C, O, V, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

Winnie Berndtson (løsgænger) stillede følgende forslag:

"At samarbejdet med Fonden sker under forudsætning af, at der både etableres ejer, lejer og almene boliger som forudsat i konceptet 5 gange 5 boliger, også hvis det viser sig at kun ejerboliger kan etableres til kr. 5.000 kr. om måneden."

Forslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 21.

For stemte: C, O, V, Ø, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F og Wallait Khan (løsgænger).

Enhedslisten stillede følgende forslag:

"At 3-4 % af de billige boliger – op til 200, indgår direkte i indsatsen mod ghettoisering."

Forslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 19. 1 undlod at stemme.

For stemte: C, V, Ø, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, 5 medlemmer af F (Bo Asmus Kjeldgaard, Ninna Thomsen, Torben Kastrup, Camilla Burgwald og Signe Goldmann) og O.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af F (Frank Hedegaard).

Enhedslisten stillede følgende forslag:

"At forvaltningen, i forbindelse med udarbejdelsen af de konkrete planforslag til realisering af billige boliger, undersøger muligheden for, at fravige det generelle parkeringskrav i kommuneplanen, med det formål, at fremme en trafikudvikling, der ikke baserer sig på privatbilisme."

Forslaget blev forkastet med 46 stemmer imod 7. 1 undlod at stemme.

For stemte: Ø og Winnie Berndtson (løsgænger).

Imod stemte: A, B, C, F, O, V og Wallait Khan (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: Finn Rudaizky (løsgænger).

Socialistisk Folkeparti stillede følgende forslag:

"At Københavns Kommune aftaler med Fonden, at Københavns Kommunes retningslinjer for miljø i byggeri og anlæg anvendes ved etableringen af 5 gange 5 boliger."

Forslaget blev godkendt med 54 stemmer.

For stemte: A, B, C, F, O, V, Ø, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger).

Ændringsforslag stillet af Enhedslisten til indstillingens 1. at:

"At Karens Minde og Torveporten fjernes fra listen over egnede kommunale byggegrunde."

Ændringsforslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 19. 1 undlod.

For stemte: C, V, Ø, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

Imod stemte: A, B, 5 medlemmer af F (Bo Asmus Kjeldgaard, Ninna Thomsen, Torben Kastrup, Camilla Burgwald og Signe Goldmann) og O.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af F (Frank Hedegaard).

Ændringsforslag stillet af Venstre til indstillingens 1. at:

"At Borgerrepræsentationen godkender, at Teknik- og Miljøforvaltningen løbende udarbejder og opdaterer en liste over egnede kommunale byggegrunde og at disse forelægges udvalget med henblik på en vurdering af, om de kan indgå i etableringen af billige boliger."

Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 21.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, F og Wallait Khan (løsgænger).

Ændringsforslag stillet af Venstre til indstillingens 2. at:

"At arbejdet med fond under stiftelse ikke kan starte før Økonomiudvalget har taget stilling til fondens vedtægter og kender stifterne."

Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 15. 6 undlod.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F og Wallait Khan (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: Ø.

Ændringsforslag stillet af Venstre til indstillingens 2. at:

"At det er en forudsætning, at der ikke opspares formuer i en fond, som Københavns Kommune samarbejder med jf. beslutningen i dag (fond under stiftelse)."

Ændringsforslaget blev forkastet med 39 stemmer imod 15.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Ændringsforslag stillet af Socialistisk Folkeparti til indstillingens 2. at:

"At Københavns Kommune aftaler med Fonden, at kommunen får medindflydelse på anvendelsen af de midler Fonden genererer."

Ændringsforslaget blev godkendt med 54 stemmer.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Ændringsforlag stillet af Venstre til indstillingens 2. at:

"Der tilføjes; - forudsætningen herfor er, at fonden opererer inden for 5x5 planens krav om 5000 kroners husleje for 100 kvm. Øvrige fonde kan indgå på lige linje og på lige vilkår."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 15. 6 undlod.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F og Wallait Khan (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: Ø.

Ændringsforslag stillet af Venstre til indstillingens 3. at, der erstattes af:

"At Københavns kommune indgår i drøftelser i forbindelse med kommende alment nybyggeri for familier, med henblik på at få etableret gode billige boliger til en overkommelig pris."

Ændringsforslaget blev forkastet med 39 stemmer imod 15.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Ændringsforslag stillet af Venstre til indstillingens 4. at:

"Er minimum 10 % " erstattes af; "også er plads til".

Ændringsforslaget blev forkastet med 39 stemmer imod 15.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Indstillingens 1. at-punkt blev godkendt med 39 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingens 2. at-punkt blev godkendt med 51 stemmer. 3 undlod at stemme.

For stemte: A, B, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: C.

Indstillingens 3. at-punkt blev godkendt med 51 stemmer. 3 undlod at stemme.

For stemte: A, B, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: C.

Indstillingens 4. at-punkt blev godkendt med 48 stemmer imod 3. 3 undlod at stemme.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: O.

Følgende undlod at stemme: C.

Indstillingens 5. at-punkt blev godkendt med 49 stemmer. 5 undlod at stemme.

For stemte: A, B, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

Følgende undlod at stemme: C, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt uden afstemning

Jette Bergenholz Bautrup (A) afgav følgende protokolbemærkning:

"Jeg ser denne sag som et meget positivt tiltag, hvor der bygges boliger til rimelige priser, som borgere med almindelige lønninger kan betale. Jeg er derfor enig i intentionen i dette forslag, og mener ligeledes, at der er mange kommunale grunde i København, der er velegnede som byggegrunde.

Min bemærkning går udelukkende på, at jeg finder to af de beskrevne grunde som uegnede til byggegrunde.

Den første grund er Kløvermarken, der er et stort grønt areal, der bliver brugt af foldboldklubber på amatørplan hver eneste dag året rundt. Der bliver trænet og spillet fodboldkampe til glæde for både børn/unge og voksne. Det er noget helt unikt for sportsklubber, da Sundbyområdet mangler fodboldbaner.

Den anden grund, der er uegnet til bebyggelse, er trekantgrunden på Amagerfælledvej ud for Hørgården, hvor beboerne har fået et stort grundareal tildelt til nyttehaver. Det er efterspurgt nyttehaver, som er godkendt af Borgerrepræsentationen. Herudover er der et fællesareal, der bliver brugt til aktivitetsområde for beboerne i de 750 lejligheder, der støder op til arealet."

Det Konservative Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Det Konservative Folkeparti ønsker også, at der bygges billige boliger i København, men undlader at stemme for indstillingens 2.-5. at-punkter, fordi en lang række væsentlige forhold er uoplyste."

Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Venstre er tilhænger af billige boliger i god kvalitet. Med det første udkast tyder intet på, at niveauet på 5000,- kr. for 100 kvm kan holdes. Venstre har rejst en lang række spørgsmål, og for at sikre demokratiet, bør disse besvares før oversendelse til Borgerrepræsentationen. Venstre ønsker samarbejde om etablering af billigere boliger, men der er et stærkt behov for yderligere belysning af sagen. Venstre ønsker ikke at reservere alle grunde, da nogle er lovet væk til andre. Venstre er imod at fond får eksklusivitet. Venstre er dybt skeptisk over for lovligheden og henviser til Tulipsagen fra Vejle. Venstre støtter etablering af bl.a. andelsboliger, der selv kan stå for opførelse etc. og spare developerpenge. Venstre er bekymret for boligbyggeri på forurened grunde."

Dansk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Dansk Folkeparti mener principielt, at sager af denne type bør vedtages i fagudvalget inden vedtagelsen i Økonomiudvalget.

Dansk Folkeparti har været med til at stille det tidligere fremsatte forslag om billige boliger i København. Dansk Folkeparti er dog betænkelig ved denne indstilling. Er der taget højde for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

forurening, idet en del af de foreslåede grunde er stærkt forurenede og økonomien til oprensning m.m. Samtidig er vi bekymrede for en evt. tendens til at gå på kompromis med kvaliteten. Endelig er vi af den opfattelse, at ikke alle kommunale grunde skal reserveres projektet. Idræt, rekreative områder m.m. skal også tilgodeses.

Procedure: Dansk Folkeparti finder det udemokratisk og uforsvarligt, at de i udvalget stillede spørgsmål ikke besvares og forelægges udvalget før behandling i Borgerrepræsentationen."

=====

11) BR 198/06. Kombineret udlejning - indsats mod ghettoisering

Indstilling om, at der udarbejdes konkrete modeller for kombineret udlejning i sammenhæng med fleksibel udlejning i de af Socialministeren udpegede fire boligområder i København, at Socialforvaltningen går i dialog med de almene boligorganisationer om at øge kommunens anvisningsrettigheder i boligafdelingerne med en forholdsvis lavere andel af beboere udenfor arbejdsmarkedet, at udredningsarbejdet munder ud i et forslag til udlejningsstrategi for hvert enkelt område, der skal behandles i Borgerrepræsentationen i løbet af foråret 2006 med ikrafttrædelse medio 2006, at arbejdet foregår i samarbejde med Teknik- og Miljøforvaltningen, Økonomiforvaltningen og Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen, at Borgerrepræsentationen henvender sig til regeringen for at anmode om lovgivning, der giver mulighed for regional boligsocial anvisning, at Borgerrepræsentationen henvender sig til regeringen for at anmode om lovgivning, der giver mulighed for at kommunen får adgang til lejligheder i den private udlejningsmasse til såvel bolig-social anvisning, som erstatningsboliger ift. gennemførelse af kombineret udlejning i København, samt at der rettes henvendelse til Beskæftigelses- og Integrationsudvalget med henblik på en offentlig diskussion i Københavns Kommune for hvordan indsatsen mod ghettoisering på bl.a. boligområdet skal foregå.

(Socialudvalget)

Peter Schlüter (C): Vi skal gøre noget for at imødekomme denne ghettoisering, det ligger helt fast, vi skal have den afskaffet, eller vi skal i hvert fald modarbejde, at den udvikler sig, det skulle gerne gå i den rigtige retning.

Derfor har vi også sympati for indstillingen om, at vi udarbejder nogle konkrete modeller for kombineret udlejning i sammenligning med fleksibel udlejning. Det drejer sig jo primært om de 4 områder, som boligministeren har udpeget, undskyld socialministeren. Og de boligområder, som socialforvaltningen skal gå i dialog med, de almene boligorganisationer, om at øge kommunens anvisningsrettigheder i, det støtter vi.

Vi støtter også, at udredningsarbejdet skal munde ud i forslag til en udlejningsstrategi for hvert enkelt område, som kan behandles af os her i Borgerrepræsentationen i løbet af foråret 2006, for vi skal i gang.

Vi støtter også arbejdet, der foregår i samarbejde med teknik- og miljøforvaltningen, økonomiforvaltningen og beskæftigelses- og integrationsforvaltningen. Men så stopper legen altså også her for vores vedkommende.

Partierne bag forslaget vil hernæst gerne have Borgerrepræsentationen til at henvende sig til regeringen for at anmode om en lovgivning, der giver mulighed for regional boligsocial anvisning. Altså regional boligsocial anvisning kræver jo lovgivning, der giver kommunen adgang til lejligheder i hele regionen, altså at Københavns Kommune skal kunne anvise lejligheder i andre kommuner og vice versa. Den tror vi simpelt hen ikke på, at vi kan finde opbakning til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Det kræver et lovindgreb, og jeg tror nok, at de kommuner ude i omegnen af København vil betakke sig for, at vi eksporterer vores boligsociale problemer ud, de har nok at se til derude i forvejen. Så den tror vi simpelt hen ikke på.

Så med hensyn til boligsocial anvisning, hvor Borgerrepræsentationen skal henvende sig til regeringen for at anmode om lovgivning, der giver mulighed for, at kommunen får adgang til lejligheder i den private udlejningsmasse til såvel boligsocial anvisning som erstatningsboliger.

Altså det kræver jo igen en anmodning om en lovændring, og hvad er det for en lovændring, vi snakker om her? Der står jo i grundloven nogle ting om privat ejendomsret, og privat ejendomsret er noget, der gælder os alle, og det gælder også her i Københavns Kommune. Vi kan ikke lege vorherre, vi kan ikke lege byggematadorer med borgernes private ejendom, det går simpelt hen ikke. Det kaldes ekspropriation, det kaldes formynderi, og nogle ville måske driste sig til at kalde det betonsocialisme. Desværre.

Lars Rasmussen (A): Socialdemokraterne mener, at det er vigtigt allerede nu at gøre op med den ghettoisering, vi desværre ser rundt omkring i vores by. I alt for lang tid er der blevet udvist passivitet i forhold til dette stadig stigende problem.

Derfor er vi glade for, at et flertal herinde har erkendt, at der er et problem og er villige til at gøre noget ved det.

Skulle nogen være i tvivl om, hvor galt det forholder sig nogle steder, kan man tage den navnkundige Mjølnerparken som eksempel, her står 70 pct. af beboerne uden for arbejdsmarkedet. Flere andre steder i København er tallene næsten de samme. Denne beboersammensætning er naturligvis ikke hensigtsmæssig, derfor bør vi åbne op for både kombineret og fleksibel udlejning. Vi ønsker derfor en konstruktiv dialog med boligafdelingerne omkring problematikken.

Ligeledes ønsker vi at henvende os til regeringen, således at vi får adgang til private udlejningsboliger, som er nødvendige som erstatningsboliger til de mennesker, der ikke skal bo i de i forvejen belastede områder.

Socialdemokraterne vedkender sig, at det bliver en lang proces, der kommer til at gå år, før man ser de positive resultater af denne beslutning, men vi er nødt til at gøre noget nu for at forhindre de sociale og etniske ghettoer i vores by.

Når jeg nu står her, Peter Schlüter, du siger, at du tvivler på, at det vil hjælpe noget at henvende sig til regeringen, jeg ved godt, vi har en socialminister, der mener, at ulighed skaber dynamik i samfundet. Man kan godt have sin tvivl, men man kan i hvert fald gøre et forsøg, synes jeg.

Borgmester Mikkel Warming: Indsatsen mod ghettoisering er en af de vigtigste ting, denne Borgerrepræsentation kan og skal beskæftige sig med. For vi ser en by, som deles op, hvor middelklassen etablerer sig, sætter sig på og dominerer bestemte områder, mens de fattigste samles, presses sammen i helt bestemte almene boligområder. Rige og fattige ghettoer.

Når vi vil noget andet alle sammen, jeg erindrer ikke, nogen har sagt noget andet, heller ikke i valgkampen, nemlig en blandet by, socialt blandet by, jamen så er der noget at tage fat på.

Socialministeriet har udpeget flere københavnske boligområder, Mjølnerparken, Akacieparken, Tingbjerg, Aldersrogade og her for en lille måned siden også Lundtoftegade som ghettoområder, hvor man kan fravige ventelisterne til områderne, når det gælder kontanthjælpsmodtagere og anviser andre ind i området for at få en mere socialt balanceret boligsammensætning.

For at kunne gøre det, så skal kommunen stille erstatningslejligheder til rådighed, og det vil sige, vi skal skaffe andre boliger, som kan bruges til erstatning for de lejligheder, som andre mennesker, ressourcestærke mennesker skal have i ghettoområderne.

Det samme må selvfølgelig gælde, hvis man skulle komme i den situation, at den boligsociale anvisning fraviges i de her boligområder. Den her indstilling handler om at komme i gang med at under-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

søge, om og hvordan disse modeller kan bruges i København, forhandle med de almene boligselskaber om at få erstatningsboliger andre steder i byen.

Men det bliver ikke let, og slet ikke når vi ser, at den almene sektor i København generelt har mange arbejdsløse, har mange kontanthjælpsmodtagere boende, og man derfor risikerer, at områder, der næsten er ghettoer i Socialministeriets forstand, bliver dem, der skal stille erstatningsboliger til rådighed for indsatsen mod ghettoisering. Og er vi så nået særlig meget længere.

Hvis vi for alvor vil gøre en forskel, for alvor vil have en mere socialt blandet by og befolknings-sammensætning i byen, jamen så skal kommunen have flere redskaber. Hvis der skal rykkes hurtigt, og det er jo det, vi gerne vil, jamen så skal kommunen kunne anvise i den private udlejningsmasse for at kunne give de mennesker, der i dag er presset sammen i den almene sektor, nogle flere valgmuligheder. Så skal vi have en regional boligsocial anvisning, så vi sammen med andre kan anvise mere bredt i hele regionen.

Derfor foreslagene om henvendelse til regeringen om adgang til den private udlejning og regional boliganvisning.

Og så bare i forhold til det her med grundloven og højesteret og ekspropriation osv. og betonsocialisme. Byfornyelsesloven, dette betonsocialistiske makværk, indeholder en mulighed for, at kommuner kan gå ind og kræve anvisning i den private udlejningsmasse, kræve at ledige lejelejligheder i den private udlejningsmasse stilles til rådighed for genhusning i forbindelse med byfornyelse. Det er afgrænset til byfornyelsen, det står i byfornyelsesloven, og det bruges i Københavns Kommune siden 1999. Så det er grundlæggende et spørgsmål om politisk vilje fra regeringens side, om man ønsker, at indsatsen mod ghettoisering i København skal være en succes, skal lykkes, eller om man ikke gør det.

Hvis man ikke spørger, hvis man ikke presser på, skal jeg sige til Peter Schlüter, så sker det slet ikke noget. Hvis vi vil en blandet by, så skal de fattigste bo flere steder end i den almene sektor. Det handler om solidaritet.

Leslie Arentoft (V): Jo, ghettoiseringen er et problem og derfor er de 4 første "at"-punkter også gode intentioner for at løse op på dette område.

Man kan så diskutere, om det i virkeligheden vil være tilstrækkeligt, og der tror jeg, man er enig med min forgænger på talerstolen her, det er det ikke.

Det, som selvfølgelig vil batte noget, er "at"-punkterne 5 og 6, og de er simpelt hen uspiselige. Havde man forestillet sig en regional anvisning, hvor man sidder i Hvidovre og kommer deres klienter ind i Københavns Kommune og omvendt? Det holder jo ikke vand. Alle vil jo lave problemeksport, hvis det kommer dertil. Vi kunne da godt finde på i København at eksportere en hel masse problemer til Gentofte, det har vi jo lyst til.

5. "at" vil vi ikke være med til i Venstre.

Så er der det 6. "at", og den er jo endnu mere skammelig, fordi her går man ind, og så siger man, ja i virkeligheden så burde man jo nationalisere alt, hvad der hed privat ejendom, det ville være voldsomt dyrt. Ja, bliver der sagt fra Enhedslistens side. Det har vi ikke lyst til i Venstre, og det kan vel ikke komme bag på så mange. Det har selvfølgelig ikke en jordisk chance, selv om vi retter henvendelse til regeringen, fordi regeringen har den rigtige observans p.t.

Så nej til 5. "at", nej til 6. "at", men de første 4 lidt vattede "at"-punkter dem kan vi ikke have noget imod.

Wallait Khan (U): Det handler om frit boligvalg for os alle sammen. Det undrer mig, at de partier, som altid har stået for de svageste, som altid har stået frem og sagt, at vi beskytter de arbejdsløse, og vi støtter indvandrerne, men hvad har vi gang i nu? Vi er med til at afskaffe deres frie boligvalg. Vi vil favorisere dem, som er ressourcerstærke, og vil vi eksportere mennesker, som er arbejdsløse, og mennesker, som har indvandrerbaggrund som et problem til andre kommuner.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Med dette forslag kommer vi til at sende indvandrerne og også arbejdsløse måske til Bornholm, andre steder langt væk herfra, fordi de er arbejdsløse, og de er indvandrere.

Jeg synes, at vi skal tænke os om en ekstra gang, hvad har vi gang i. Der er ingen tvivl om, at der er problemer visse steder, og der er flere indvandrere i visse boligområder og boligafdelinger, men så er der også folk, som ikke har arbejde visse steder.

Men hvordan kan vi løse det her problem. Jeg synes, det skal foregå ved frivillighed. Vi skal først og fremmest kæmpe for, at vi kan give dem muligheder, og vi kan også diskutere, det er et problem. En stor del af det her handler om integration. Vi har lige fået integrationsforvaltningen og integrationsborgmester og integrationsråd, hvorfor kan vi ikke benytte dem, hvorfor kan vi ikke give dem mulighed for at diskutere det her problem.

Under udvalgsbehandlinger siger vi også, at vi skal prøve at åbne op for diskussionen blandt beboerne i København. Hvordan kan vi løse det her problem, hvordan kan vi få folk motiveret til, at de selv tager den stilling, ligesom vi har set det omkring skolerne? Der er flere og flere indvandrerforældre, som selv er begyndt at vælge de skoler, hvor der ikke er så mange indvandrerbørn. Det gør de ved frivillighed.

Hvorfor kan vi ikke gøre det her, at vi først skaber nogle muligheder, hvor vi kan prøve at overtale eller måske, jeg ved ikke, om det hjælper med loven i hånden, at vi skal skabe nogle muligheder i de private boliger. I privatboligsektoren skal vi skabe disse muligheder på forhånd, og så kan vi gå til beboerne og sige, at her har vi også nogle muligheder. Der vil også være mange indvandrere og mange andre, som måske vil tænke sig, at vi må hellere flytte i stedet for at sende vores børn til Amager og andre steder, hvor der ikke er så mange indvandrere i de boligområder eller i disse skoler, så kan de også flytte til de områder.

Men når det kan lade sig gøre på frivillig basis, hvorfor skal vi så gøre det med loven i hånd med tvang. Jeg synes, det ville være forkert, og det er et forkert signal, vi sender, og det løser ikke nogen problemer, vi eksporterer dem bare, og vi forudser nogle grupper, som er ressourcestærke, og vi modarbejder dem, som ikke har arbejde, og som er indvandrere.

Jeg kan ikke støtte det på den her måde.

Så har jeg et ændringsforslag til det her igen, som jeg også ønskede under udvalgsbehandlingen, at der ikke udarbejdes modeller kombineret udlejning, men at udlejning i stedet skal ske efter boligorganisationernes ventelister, og at fremtidige tiltag skal sikre, at udlejning sker på frivillig basis.

Jakob Hougaard (A): Der er jo en såkaldt molbohistorie, hvor de her molboer skal have gravet et hul, og det gør de så, og så har de noget jord i overskud, og hvor skal de gøre af det, jo de graver et andet hul. Men det løser ikke problemet, og det opdager man jo. Det er lidt det, der er tilfældet i forhold til de redskaber, som regeringen har givet os i den ghettoplan, de har lagt frem. Det er nogle redskaber, som vi egentlig gerne vil bruge, vi kan bruge dem i Tingbjerg, det vil have en stor effekt, hvis man kunne lave de her ting ude i Tingbjerg i en kort årrække, så ville man virkelig kunne rykke balancen i det her boligområde.

Men problemet er bare, at hvis kun man har det almene område som redskab, så nytter det ikke særlig meget. Over 40 pct. af beboerne inden for det almene område har jo anden etnisk baggrund. Det er en vigtig pointe, som jeg tror, man skal sætte sig ned og tale med Venstre og Konservative om inde i Folketinget på en meget pragmatisk og løsningsrettet måde, fordi den her store ideologiske plan og det slagsmål, der ligesom er lagt op til, hvor man taler om ejendomsrettens ukrænkelighed.

Da Peter Schlüter var heroppe og tale om ikke bare Vorherre, men også grundloven. Det er sådan faktisk, at det her princip jo faktisk i byfornyelsesloven sådan set ikke er håndhævet. Der er nogle muligheder, hvis man leder efter pragmatiske løsninger, og det er der brug for, for vi har brug for at få nogle redskaber, som løser de problemer, som den fleksible anvisning jo så afstedkommer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

Jeg håber meget, at vi kan få den dialog. Jeg håber også, at vi kan sige til regeringen, at det ikke er os, der stiller os på bagbenene og afviser deres redskaber. Vi vil gerne spille med, men vi har også brug for hjælp.

Lars Rasmussen (A): Til Wallait Khan vil jeg da sige, at nu vil jeg ikke bruge ordet studentikost, det plejer at være Jesper Schou, der har monopol på den bemærkning, så i stedet for vil jeg bare sige, at det er noget vrøvl. Der er ikke nogen, der har ønsket at sende nogen flygtninge og indvandrere til Bornholm. Vi vil netop gerne have nogle erstatningsboliger, og derfor vil vi gerne ind på det private udlejningsmarked for at få nogle boliger i Københavnsområdet.

Jeg synes, det er ærgerligt, man kritiserer et forslag så meget uden at komme med nogle alternativer, men bare siger, det skal ske på frivillighedens basis, det gør det jo i dag, og det er der ikke kommet noget godt ud af. Tværtimod ser vi, at ghettoerne vokser, og vi får en mere polariseret by.

Så vil jeg sige til Venstre og Konservative, at jeg synes, det er ærgerligt, at man ikke vil være med til at henvende sig til sin egen regering for at få nogle løsninger på det her. Fordi sådan som det er nu, så fungerer det ikke jo.

Wallait Khan (U): Når man siger, at man ikke kan løse disse problemer på den her måde, som jeg siger, så er det løgn, fordi vi har jo set netop nu, vi er vidne til nu, når skolerne og skoleforvaltningen og skoleborgmesteren er begyndt at diskutere det her og begyndt at få folk til at flytte deres børn til andre skoler på frivillig basis, så er det begyndt at lykkes.

Når man ikke har gjort det, så har man heller ikke gjort noget, når man er begyndt der, så har vi fået flere indvandrere, som selv beslutter, at deres børn skal gå i den skole, hvor der ikke er så mange indvandrerbørn. Når man ikke har gjort noget fra kommunens side, så har indvandrere heller ikke gjort noget. Men nu er de begyndt at gøre det, fordi vi viste dem vejen.

Så på den her måde omkring disse lejligheder og boligområder, hvis vi begynder at diskutere det med dem og fortæller dem, der er muligheder, de kan gøre det, hvis de vil, så er jeg sikker på, at de vil gøre det, de vil udnytte det.

Samtidig vil jeg også sige, når du siger, når Lars siger, at det ikke er rigtigt, at vi vil sende indvandrere til Bornholm, så vil jeg spørge dig, hvis man foreslår, at vi kan løse det her problem over kommunegrænserne, hvorfor har vi det "at", hvor vi siger, at vi skal have lov til at anvise dem boliger over kommunegrænser og i regionen; så er Bornholm også med.

Så vi kan ikke pakke alle de ting bare med noget, vi kan læse, vi kan jo læse tydeligt, hvad der står her, det står her klart, at det, man forlanger her fra forsamlingen, at vi skal give samtykke, eller vi skal beslutte det her, at man kan anvise indvandrere og arbejdsløse langt væk fra kommunen også i hele regionen, og det er også Bornholm med.

Så vil jeg også sige, at vi har set, som jeg har sagt lige før, at nu man er begyndt at tage problemet alvorligt og vise vejen til forældrene, så er det begyndt at lykkes i skoleområdet, det kan også lykkes omkring lejlighederne, hvis vi gør en rigtig indsats.

Borgmester Mikkel Warming: Problemet i dag er jo, at rigtig mange i denne by af de mennesker, der har færrest penge uanset hudfarve, ikke har nogen alternativer. Man kan ikke på samme måde som ved skolerne i dag med de instrumenter, vi har, de redskaber, vi har, som vi har fået fra regeringen, reservere et antal boliger andre steder og sige til folk i Mjølnerparken, "kunne I ikke tænke jer ...". Det er jo derfor, vi skal have flere muligheder, for det kan vi ikke i dag.

Den frivillige model, som Wallait Khan er inde på, er jeg også meget tiltalt af personligt, men den forudsætter et overskud i boligmarkedet et sted, som vi har råderet over og kan sige, her er alternativet.

En vigtig forskel på det, der ligger her omkring kombineret udlejning og nogle af de modeller, der kører i øvrigt i 65 pct. af de almene boligafdelinger i dag omkring fleksibel udlejning, der jo kører i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

øjeblikket, det er, at her er der et krav om en erstatningsbolig. Det er helt afgørende for mig, vil jeg sige, at det skal der være, man kan ikke dømme, og det i øvrigt arbejdsløse, man dømmer ude, det har ikke noget med hudfarve at gøre, dømme folk ude og sige, vi fraviger deres plads på ventelisten, sådan som man i øvrigt gør i fleksibel udlejning i forvejen, skal vi lige huske på uden at give en erstatningsbolig. Det er det, der er vigtigt, at give folk alternativer.

For at kunne det, dels skal man i gang med at snakke med de almene boligafdelinger, og det er det, så snart denne indstilling er vedtaget, at socialforvaltningen vil gå i gang med at gøre og sige, kan man skaffe erstatningsboliger rundt omkring i den øvrige almene sektor, men også for at udvide valgmuligheden, for at sikre en mere blandet by, hvor flere forskellige slags folk bor sammen også i forskellige ejerformer, er det, at vi meget gerne vil have mulighed for at kunne få råderet over boliger i den private udlejningsmasse. Det er som sagt der, den meget afgørende forskel på boligmarkedet, og jeg var lige ved at sige skolemarkedet, ligger.

Vi har ikke den råderet i dagens København, som man har på skolerne for at kunne sige, vi reserverer nogle pladser og giver et tilbud. Det er faktisk det, henvendelsen til regeringen også handler om.

Peter Schlüter (C): Jamen vi vil da gerne gå til regeringen og bede om hjælp, og det vil 98 kommuner sikkert også gerne. Vi kan stå i kø inde på Christiansborg, og vi kan lave en demonstration, men det kan jo ikke hjælpe, at vi går ind og beder regeringen om at lave en ny lovgivning eller ændre på loven, så vi kommer til at krænke den private ejendomsret. Det kan vi aldrig nogen sinde finde flertal for, og det har vi også en grundlov, som sikrer Folketinget imod. Så det kan ikke lade sig gøre, vi kan ikke gå med til, at kommunen skal til at ekspropriere.

Men derimod har regeringen allerede givet os nogle værktøjer, ligesom alle de andre kommuner har fået de værktøjer, dem skal vi lære at bruge. Men vi skal også kigge os omkring, vi skal se, hvordan løser de problemerne rundt omkring i Europa. Der er jo flere muligheder for at løsne op i de meget tæt problematiserede områder, og man behøver jo ikke rive det hele ned med en bulldozer. Vi arbejder i øjeblikket med blandingsbyggeri som model, vi arbejder med rollemodeller, vi arbejder med en masse andre ting, så vi får blødt op på det her massive problem, som vi har i visse bydele. Vi skal have tænkt i de baner, og der er jo ingen regering, der kan komme og løse problemerne for os.

Lad mig så lige minde om, hvilken side inde i salen her i Borgerrepræsentationen, der i sin tid stod for at sælge tusinder og atter titusinder af kommunalt ejede boliger.

Wallait Khan (U): Hvis jeg læser det rigtigt, så står det her, at man vil afskaffe frit boligvalg for indvandrere og de arbejdsløse, som jeg læser det her i motivering og alt det her.

Men det jeg siger, at nu ønsker man at gå til regeringen og prøve at få hjælp fra regeringen eller lovhjemmel til, at man får den private boligsektor til at åbne op for resourcesvage. Men hvilken garanti har vi for, at vi vil få det. Men på den anden side allerede nu afskaffer vi frit boligvalg, og så siger man, at vi vil nok skaffe nogle muligheder til dem, hvor har vi disse muligheder. Skal vi ikke først kæmpe for mulighederne, og så bagefter kan vi komme tilbage og sige, o.k. nu har vi også nogle muligheder, og så kan vi også gøre det på den her måde.

Så siger jeg, når man bruger statistik, hvor mange procent er arbejdsløse i visse boligområder her i Københavns Kommune og i hele Københavns Kommune og i visse boligafdelinger. Så samtidig siger man, at vi i stedet for at flytte dem her i kommunen, så siger man, at vi skal også have lov til at anvise dem en bolig uden for Københavns Kommunes grænser. Det er en underlig måde at håndtere det her problem.

Hvis det er meningen, at her i København skal der ikke være visse boligafdelinger, hvor der bare er 28 pct., som er arbejdsløse, og andre steder er det bare 12 pct., så snakker man kun om Københavns Kommune, hvordan vi skal fordele dem her i Københavns Kommune. Det er ikke det, vi går efter, vi går efter, at vi skal have lov til at sende dem uden for Københavns Kommunes grænser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Samtidig siger vi, at vi vil skaffe dem nogle muligheder. Hvor har vi disse muligheder? Er I sikre på, at I vil få lovhjemmel fra regeringen, at I kan gå til den private boligsektor og få lov til at tvinge privatboligsektoren til at få nogle indvandrere eller arbejdsløse, det ved man jo ikke noget om.

Samtidig mener jeg også, at hvis man vil have arbejdsløse og indvandrere ind i boligområder i privatsektoren, hvor der er flere ressourcer, så skal man også få dem til at acceptere dem i stedet for bare med loven i hånd at tvinge dem til at acceptere en indvandrer eller acceptere en arbejdsløs.

Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi har en diskussion, vi skaber noget forståelse for det her problem både til dem, som er ressourcetsvage og også de andre, den private boligsektor og også de andre, som er parat til at acceptere dem.

Så jeg synes, det er meget vigtig, at vi skaber en diskussion i stedet for at have loven i hånden til at gennemtvinge alt det her. Det vil ikke give noget positivt resultat, mener jeg i hvert fald.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er det alligevel borgmester Mikkel Warming.

Borgmester **Mikkel Warming**: To små ting. Det, der beslutes i aften, er at undersøge, hvordan det kan gøres, gå i dialog med boligselskaberne, således at man ser, kan man få dem til at stille mere end de 33 pct., man i dag giver af de ledige almene boliger til kommunen, til rådighed, så man kan få de erstatningsboliger, som er forudsætningen for, at det her kan gå i gang.

Fordi som det også står i indstillingen, en meget klar forudsætning for at kunne igangsætte den her kombinerede udlejning er, at personer, der måtte afvises på ventelisten, skal have en erstatningsbolig.

I forhold til det frivillige, bare meget kort, det har man prøvet siden 2001, eller også var det 1999, og det var 13-14 stykker på landsplan, det gav sig udslag i.

Wallait Khan (løsgænger) stillede følgende forslag:

"At der ikke udarbejdes modeller for kombineret udlejning, men at udlejning i stedet skal ske efter boligorganisationernes ventelister og at fremtidige tiltag skal sikre, at udlejning sker på frivillig basis."

Ændringsforslaget blev forkastet med 52 stemmer imod 1.

For stemte: Wallait Khan (løsgænger).

Imod stemte: A, B, C, F, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Indstillingens 1. - 4. at-punkt blev godkendt med 50 stemmer imod 1.

For stemte: A, B, C, F, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: Wallait Khan (løsgænger).

Indstillingens 5. at-punkt blev godkendt med 40 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O og V.

Indstillingens 6. at-punkt blev godkendt med 33 stemmer imod 12. 7 undlod at stemme.

For stemte: A, F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Imod stemte: C, O og V.

Følgende undlod at stemme: B.

Indstillingen var hermed godkendt.

=====

12) BR 165/06. Indstilling vedrørende videreførelse og finansiering af HoV og Sundhedshuset, Christiania

Indstilling om, at der gives en tillægsbevilling til drift af Sundhedshuset og beboerrådgivningen "Herfra og Videre" kaldet HoV på Christiania for 2. halvår af 2006 på kr. 1.350.000, at der - til dækning for udgifterne på 1,35 mio.kr. (2006 p/l) til drift af Sundhedshuset og beboerrådgivningen Herfra og Videre i andet halvår af 2006 - anvises dækning på Økonomiudvalgets bevilling fælles anlægspuljer, konto 6.51.3 (puljen til uforudsete udgifter), samt at der træffes principbeslutning om, at driften og vedligeholdet af institutionerne Sundhedshuset og beboerrådgivningen "Herfra og Videre" fortsættes i 2007 til en samlet pris på 2,9 mio.kr. Der træffes beslutning om den konkrete finansiering af projekterne i forbindelse med budgetforhandlingerne for 2007.

(Socialudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg skal tale mindst lige så længe, som det tager næstformanden at gå op, kan jeg se.

Denne sag er lidt speciel, for den handler om nogle af konsekvenserne af, at ansvaret for Christiania er overgået til kommunen fra 1. januar, nemlig de sociale institutioner Herfra og Videre og Sundhedshuset. Herfra og Videre, skal jeg måske sige til dem, der ikke ved det, er beboerrådgivning, som får henvendelser om alt lige fra skattesager, a-kassesager og også varetager sociale projekter. Sundhedshuset driver opsøgende sundhedsarbejde og medvirker ved behandling af alkoholikere og narkomaner.

De to institutioner er vigtige for Christiania og dermed vigtige for København, for de ting, de laver, skal altså laves af kommunen alligevel, hvis de forsvinder. Derfor er jeg glad for, at et stort flertal har slået fast, at institutionerne også skal eksistere i fremtiden og findes på budgettet i fremtiden.

Når jeg alligevel står her, så er det for at genfremsætte ændringsforslaget fra Økonomiudvalget, altså Socialudvalgets oprindelige indstilling, nemlig at projekterne bevares, og at der gives et rammeløft til socialforvaltningen for at kunne betale det.

I flertallets indstilling fra Økonomiudvalget er projekterne nok dækket i år i 2006, men finansieringen fremover henlægges til budgetforhandlingerne. Denne sag er speciel. Der er tale om, at staten har væltet en opgave over på kommunen, uden at der er fulgt en eneste krone med. Derfor må det være rimeligt, at udgiften til at drive projekterne også findes ved et rammeløft.

Grundlæggende er jeg glad for, skal jeg måske understrege, at de to projekter og institutioner drives videre. Det er godt for Christiania, det er godt for København. Men lad os lige få finansieringen på plads med det samme.

Leslie Arentoft (V): Der er en lille smule forvirring om dette forslag. Det oprindelige forslag blev behandlet i Socialudvalget, hvor man også var indstillet på at give en bevilling på 300.000 kr. til renovering af de her steder. Det er klart, det skal jo gives, hvis man er interesseret i at videreføre de her institutioner på Christiania.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

I Venstre er vi indstillet på at give en bevilling på det her halve år, men vi vil også gerne lige have mulighed for at vurdere de her to institutioner ude på Christiania. Altså sagt med andre ord: Jeg vil gerne ud og se de fysiske lokaliteter.

Vi er i en brydningstid, hvad Christiania angår, de undergår en normaliseringsproces, og det kunne jo godt tænkes, at de tilbud, som man specifikt har lavet ude på Christiania, kunne blive dækket andetsteds i byen.

Så altså i udgangspunktet er vi positivt indstillet for at videreføre det her året ud, det giver os lige tid til at vurdere situationens, cykle ud rent fysisk og se, hvad det er for noget, og hvordan tingene hænger sammen. Det må så have den konsekvens, at vi ikke kan stemme for principbeslutningen om at videreføre det fremover.

Så jeg skal bede om delt afstemning. Hvis nogle kunne afklare, hvor de her 300.000 kr., som er røget ud af den oprindelige indstilling fra Socialudvalget, er blevet henne i det her forløb, så ville jeg være meget taknemmelig. Jeg ved ikke, hvem jeg skulle rette min henvendelse til, det burde jo nok være borgmester Mikkel Warming – hvor er han henne, er der mulighed for at finde ham? Nå, han står der o.k. – godt.

Peter Schlüter (C): I Det Konservative Folkeparti er vi da rigtig glade for, at christianitterne også selv gerne vil være med til at hjælpe til med at løse de problemer, som de selv er med til at skabe.

Kort og godt, der sker jo en masse ting ude i Christiania, der har været solgt stoffer i årevis, og vi ved alle sammen, at årelangt stofmisbrug skaber en masse følgesygdomme, skizofreni, psykoser osv. osv. Det er tunge opgaver at løfte for samfundet, og det er dyre opgaver at løfte. Derfor er vi glade for, at i hvert fald en del af Christianias beboere også er ansvarlige medborgere og forhåbentlig også ser sig selv som ansvarlige medkøbenhavnere.

Så vi kan bakke op om det foreliggende. Vi skal da bare måske lige afslutningsvis sige til Mikkel Warming som svar, alt, hvad der sker ude på Christiania, er jo ikke automatisk godt for København. Helt rigtigt.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Der ønskes delt afstemning.

Enhedslisten stillede ændringsforslag om, at Borgerrepræsentationen godkendte den af Socialudvalget anbefalede indstilling, hvis ordlyd er:

"At der gives en tillægsbevilling til drift af Sundhedshuset og beboerrådgivningen "Herfra og Videre" kaldet HoV på Christiania for 2. halvår af 2006 på kr. 1.350.000,- og et rammeløft på helårsbevillingen for 2007 på kr. 2.600.000,- i 2005-niveau og fremover. Bevillingen til HoV tages fra Økonomiudvalget, Bevilling Finansposter funktion 8.05.5 og placeres på Socialudvalget, Administration funktion 6.51. Bevillingen til Sundhedshuset overføres fra Økonomiudvalget, Bevilling Finansposter funktion 8.05.5 til Socialudvalget, Andre sundhedsudgifter funktion 5.90.

At der bevilges kr. 300.000,- til dækning af omkostningerne ved vedligeholdelse af Sundhedshuset og HoV. Bevillingen til renovering af HoV beløber sig til kr. 125.000,- og tages fra Økonomiudvalget, Bevilling Finansposter funktion 8.05.5, og placeres på Socialudvalget, Administration funktion 6.51. Bevillingen til renovering af Sundhedshuset beløber sig til kr. 175.000,- og overføres fra Økonomiudvalget, Bevilling Finansposter funktion 8.05.5 til Socialudvalget, Andre sundhedsudgifter kontonr. 5.90."

Ændringsforslaget blev forkastet med 36 stemmer imod 15.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

For stemte: F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og V.

Borgerrepræsentationen tog herefter stilling til den af Økonomiudvalget anbefalede indstilling.

Indstillingens 1. at-punkt blev godkendt med 45 stemmer imod 3. 1 undlod at stemme.

For stemte: A, B, C, F, Wallait Khan (løsgænger), 4 medlemmer af V (Leslie Arentoft, Heidi Wang, Pia Allerslev og Jesper Schou Hansen), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: O.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af V (Lars Dueholm).

Indstillingens 2. at-punkt blev godkendt med 47 stemmer imod 3.

For stemte: A, B, C, F, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: O.

Indstillingens 3. at-punkt blev godkendt med 41 stemmer imod 10.

For stemte: A, B, C, F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: O og V.

Indstillingen var hermed godkendt.

=====

13) BR 176/06. Udpegning af repræsentant til bestyrelsen for Videnscenter for døvblevne, døve og hørehæmmede

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger én repræsentant til bestyrelsen for Videnscenter for døvblevne, døve og hørehæmmede for perioden 1. januar 2006 - 31. december 2009.

(Socialforvaltningen)

Erik Vinding blev udpeget som repræsentant.

=====

14) BR 177/06. Forlængelse af funktionsperioden for de i Københavns Kommune udpegede medlemmer af henholdsvis; Ankestyrelsens ankenævn, Det Sociale Brugerråds Klageinstans og Videnscenter for Socialpsykiatri

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen tager orienteringen om forlængelse af funktionsperioden for de i Københavns Kommune udpegede medlemmer af henholdsvis; Ankestyrelsens ankenævn, Det Sociale Brugerråds Klageinstans og Videnscenter for Socialpsykiatri til efterretning.

(Socialforvaltningen)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

Orienteringen blev taget til efterretning uden afstemning.

=====

15) BR 181/06. Udpegning af medlem til Landsindsatsen mod depression

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til formandskabet i Psykiatrifondens "Landsindsatsen mod Depression i hovedstaden".

(Socialforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

=====

16) BR 180/06. Udpegning af et medlem til bestyrelsen for Hjælpemiddelinstittet for perioden 01.01.2006 - 31.12.2009

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen for Hjælpemiddelinstittet for perioden 01.01.2006 – 31.12.2009.

(Socialforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

=====

17) BR 178/06. Indstilling af nyt medlem til Det Sociale Nævn for Københavns og Frederiksberg Kommuner

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen til Socialministeren indstiller et nyt medlem til Det Sociale Nævn for Københavns og Frederiksberg kommuner for perioden indtil 1. januar 2007, idet det nuværende medlem Allan J. Christensen er fraflyttet landet, samt at Borgerrepræsentationen til Socialministeren indstiller en ny suppleant til Det Sociale Nævn for Københavns og Frederiksberg kommuner for perioden indtil 1. januar 2007, idet den nuværende suppleant Mogens Lønborg iflg. lovgivningen ikke kan fortsætte, da han er blevet borgmester for Sundheds- og Omsorgsudvalget.

(Socialforvaltningen)

Lone Faber blev indstillet som medlem.

Det bemærkes, at der ved indstilling af nyt medlem til Det Sociale Nævn skal indstilles et ligestillingsalternativ.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

=====

18) BR 183/06. Udpegning af medlem til Tilsynsrådet for Børnehjemmet Jacob Michaelsens Minde

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem udenfor Socialforvaltningen og udenfor Socialudvalget til Tilsynsrådet for Børnehjemmet Jacob Michaelsens Minde for perioden 01.01.2006 til 31.12.2009.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

(Socialforvaltningen)

Følgende medlem valgt:

Yvonne Svendsen

=====

19) BR 179/06. Udpegning af repræsentant til bestyrelsen for Foreningen Tusindfryd

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger én repræsentant til bestyrelsen for Foreningen Tusindfryd for perioden 01.01.2006 – 31.12.2009.

(Socialforvaltningen)

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Så vidt vides heroppe, så er det den store valggruppe, der besætter denne plads. Passende kan man præsentere disse navne i Valgudvalget.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

=====

20) BR 193/06. Ombrydning af budget 2006 og bevillingsmæssige ændringer til budgettet mv.

Indstilling om

A. Ændringer til det ombrudte budget

at Kultur- og Fritidsudvalgets, Sundheds- og Omsorgsudvalgets, Socialudvalgets og Teknik- og Miljøudvalgets anmodninger om ændringer i det ombrudte budget tiltrædes, jf. bilag 1.

at Beskæftigelses- og Integrationsudvalgets anmodning om ændringer i det ombrudte budget tiltrædes, jf. bilag 1, med en bemærkning om, at udvalget i sit budgetbidrag til budget 2007 skal komme med forslag til en ny bevillingsstruktur, der opfylder principperne bag kommunens bevillingsstruktur, dvs. et højt bevillingsniveau, sammenhængende bevillingsområder og at der kan knyttes ydelser til bevillingerne jf. denne indstillings afsnit 1.

at Børne- og Ungdomsudvalgets anmodning om ændringer i det ombrudte budget tiltrædes, jf. bilag 1. Ønskerne om en ny bevillingsstruktur imødekommes med en bemærkning om, at der til bevillingen sundhed knyttes tre ydelser og til bevillingen miljø knyttes en ny ydelse. Ydelserne "Sundhedspleje" og "Børne- og Ungdomstandpleje" indgår som en del af budget 2006. Ydelserne "Kommunallæger" og "Natur- og Miljøtilbud" skal beskrives som del af udvalgets bidrag til budget 2007, herunder de afledte pris effekter på andre ydelser. Beløb i udvalgets forslag til ombrudt budget, der ikke naturligt kan placeres direkte under de nye ydelser for hhv. sundhed og miljø, placeres i stedet under de bevillingsområder, hvor de henhører, som led i udvalgets budgetbidrag for 2007.

B. Bevillingsmæssige ændringer

at der gives tillægsbevilling til budget 2006 i form af diverse budgetomplaceringer, jf. bilag 2.

at ændringer til budget 2006 i form af ændringer i enhedspriser på ydelserne tiltrædes, jf. bilag 3.

at ændringer til budget 2006 i form af ændringer i mængder tiltrædes jf. bilag 3.

at der gives tillægsbevillinger til budget 2006 for 51,3 mio. kr. til Økonomiudvalget, 6.51.1 Lovbundne udgifter, pensioner, vedr. udgifter til afholdelse rådighedsløn for tidligere KE-ansatte (BR 605/05). Der anvises dækning på kassen 8.05.5.

at der gives tillægsbevilling til kassen (8.05.5) i form af tilbagebetaling af lån fra Socialudvalget på 1,765 mio. kr., med dækning på 3.77. Voksne med særlige behov.

(Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

21) BR 170/06. Ændring af Borgerrepræsentationens mødeplan

Indstilling om, at tidspunktet for Borgerrepræsentationens 1. behandling af budgetforslag 2007 flyttes fra den 17. og den 21. august 2006 kl. 16.00 til den 24. og den 28. august 2006 kl. 16.00, at tidspunktet for Borgerrepræsentationens 2. behandling af budgetforslag 2007 flyttes fra den 12. oktober 2006 kl. 16.00 til den 5. oktober 2006 kl. 16.00, samt at mødetidspunktet for mødet den 12. oktober 2006 ændres fra kl. 16.00 til kl. 17.30.

(Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

22) BR 172/06. Udpegning af medlemmer til Revisionsudvalget

Indstilling om, at der for indeværende kommunale valgperiode udpeges 5 af Borgerrepræsentationens medlemmer til Revisionsudvalget (særligt udvalg i henhold til § 17, stk. 4 i lov om kommunernes styrelse).

(Økonomiforvaltningen)

Følgende medlemmer valgtes:

Jesper Christensen (A)

Anne Vang (A)

Peter Schlüter (C)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

=====

23) BR 167/06. Ansøgning om pilotjobcenter i Københavns Kommune

Indstilling om, at Københavns Kommune vælger at afstå fra at ansøge om, at Københavns Kommune opretter et pilotjobcenter på forsøgsbasis.

Det bemærkes, at forvaltningen på baggrund af et ønske fra udvalget har udarbejdet et udkast til et begrundet brev til staten til brug for sagens behandling i Borgerrepræsentationen.

(Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Enhedslisten afgav følgende protokolbemærkning:

"Enhedslisten er betænkelig ved perspektiverne i forslaget om C-centre."

=====

24) BR 169/06. Nedlæggelse af Koordinationsudvalget og nedsættelse af Det lokale Beskæftigelsesråd

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Indstilling om, at Koordinationsudvalget for den forebyggende arbejdsmarkedsindsats nedlægges pr. 31. maj 2006, at Det lokale Beskæftigelsesråd oprettes pr. 1. juni 2006, at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem og en stedfortræder til Det lokale Beskæftigelsesråd blandt medlemmerne af det kommende Beskæftigelses- og Integrationsudvalg, at Borgerrepræsentationen bemyndiger forvaltningen, at anmode de lovbestemte organisationer om, at indstille medlemmer til Det lokale Beskæftigelsesråd, som efterfølgende skal godkendes af Borgerrepræsentationen, samt at der, jf. Lov om ansvaret for styring af den aktive beskæftigelsesindsats § 50, stk. 1, ydes diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16a i Lov om kommunernes styrelse. Det forudsættes, at eventuelle kommunale merudgifter i forbindelse med Det lokale Beskæftigelsesråd afholdes indenfor Beskæftigelses- og Integrationsudvalgets budgetramme.
(Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Indstillingens 1.-, 2.- samt 4.- og 5. at-punkt blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

=====

25) BR 182/06. Medlemmer til Det Regionale Socialfondsudvalg for Socialfondens Mål 3, København og Frederiksberg kommuners område

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger 4 Borgerrepræsentationsmedlemmer til Den Regionale Socialfondsudvalg for Socialfondens Mål 3, København og Frederiksberg kommuners område.
(Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen)

**Følgende medlem blev udpeget:
Peter Schlüter (C)**

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

=====

26) BR 186/06. Medlemsforslag om valgplakater

(Stillet af V, O, C, A, F, B, Ø, Finn Rudaizky (U), Winnie Berndtson (U) og Wallait Khan (U)):

Det foreslås

at Borgerrepræsentationen beslutter at ændre den afgørelse, som Vej og Park har truffet i forbindelse med nedtagning af valgplakater (på plader) ved kommunalvalget i 2005.

at partierne bliver opkrævet en enhedspris på 31,25 kr. inkl. moms pr. nedtagning af ulovligt ophængt valgplakat (på plade) ved kommunalvalget i 2005.

at Borgerrepræsentationen pålægger Teknik og Miljøforvaltningen at udarbejde et forslag til nye retningslinier for nedtagning af ulovligt ophængte valgplakater (på plader).

at de evt. resterende udgifter til entreprenør finansieres af Teknik og Miljøforvaltningens/ Vej og Parks budget.

Borgmester **Klaus Bondam**: Der har jo gået nogle breve hen over skrivebordet. Med henvisning til det seneste brev, som jeg afsendte 20. marts, og som er sendt til samtlige medlemmer af Økonomiudvalget og til gruppeformændene, så vil jeg stille forslag om, at sagen henvises til Teknik- og Miljøudvalget, hvor sagen kan afvente Vejdirektoratets behandling af de tre klagesager over Vej & Parks opkrævninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Når vi ser salen her igen, hvilket vi jo gør, så vil der samtidig blive fremsat forslag til nye retningslinjer for den fremtidige administration af valgplakater, sådan som det også foreslås i medlemsforslaget, og som jeg ved, at vi er en enig Borgerrepræsentation, der gerne ser.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg går ud fra, at der er enighed om det pågældende forslag.

Det Radikale Venstre stillede forslag om, at medlemsforslaget blev direkte udvalghenvist til Teknik- og Miljøudvalget.

Forslaget blev godkendt uden afstemning.

=====

27) BR 190/06. Medlemsforslag om vurdering af placering af kulturhus på Hans Knudsens Plads (Stillet af Jens Kjær Christensen, Rikke Lauritzen, Mikkel Warming, Jette Gottlieb, Khaled Mustapha og Per Bregengaard (alle Ø)):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen pålægger Teknik- og Miljøforvaltningen, at undersøge muligheden for at etablere kulturhuset, der var planlagt på Beauvaisgrunden, på Hans Knudsens Plads i stedet, at undersøgelsen som minimum vurderer økonomien, de trafikale forhold, jordbundsforholdene, det arkitektoniske samspil med området og placeringens egnethed i forhold til lokalområdet, at finansieringen af undersøgelsen sker inden for Teknik- og Miljøforvaltningens ramme, at undersøgelsen forelægges Borgerrepræsentationen inden sommerferien 2006.

Jens Kjær Christensen (Ø): Vi har tidligere her i Borgerrepræsentationen for snart halvandet år siden vedtaget i forbindelse med budgettet, at der skulle etableres et nyt medborgerhus på Ydre Østerbro. Det er gået langsomt, der er ikke rigtig sket noget. Beauvaisgrunden var udpeget, som senere, som alle ved, er kommet i spil i forbindelse med diskussionen om billigere boliger.

Så derfor handler det her forslag om, at Borgerrepræsentationen simpelt hen giver signal om, at nu går man i gang med at undersøge den her alternative placering, som en bedømmelseskomité i øvrigt også anbefalede og dermed kommer hurtigere hen på det punkt, hvor der faktisk bliver etableret et kultur- og medborgerhus på Ydre Østerbro.

Ikram Sarwar har gjort mig opmærksom på, at jeg godt kunne have været pænere og givet andre partier lejlighed til at være medforslagsstillere. Det tager vi til os, det var tidspresset, der gjorde, at det ikke kunne være anderledes, og de almindelige diskussioner om prostitution og sådan nogle ting fra alle mulige sider, der gjorde, at vi trængte til enkelhed i medlemsforslagene.

Karin Storgaard (O): Nu er det jo ikke, fordi Dansk Folkeparti har noget mod kulturhus, tværtimod. Vi har heller ikke noget imod, at det skal ligge nede på det område. Dansk Folkeparti har i flere år kæmpet for, at vi skulle have et kulturhus i området, fordi vi mangler sådan et hus ude på Østerbro.

Det, som så gør, at jeg går herop, er, at man vil flytte det over på den anden side. Jeg kan stadig væk ikke forstå, jeg nævnte det i vores sag om billige boliger, jeg kan ikke forstå, at man ikke kunne kombinere det, fordi boligerne kunne man lægge ned ad Røvsingsgade, hvor der er lidt mere stille, og så kunne man have kulturhuset ud mod Lyngbyvej, hvor man i forvejen har snakket om at det var måske ikke så godt at have boliger lige derud med al den trafik, der var.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Nu vil man så flytte det over på den anden side, og det gør mig usikker på, om vi i det hele taget får det kulturhus så. Jeg ved godt, at man har sagt, at vi skal have et kulturhus, dernede, men jeg synes ikke, jeg har hørt så bombastisk, efter man er kommet med forslag om, at det kunne liggeovre på den anden side.

Jeg ved heller ikke, hvad det vil komme til at koste, fordi der har jo ikke været boliger i det område før, det er jo en plads, der ligger derude. Der er i øvrigt nogle langtursbusser, der holder der, og andre busser, som man også skal finde alternativ placering for.

Så jeg synes, der mangler en hel del oplysninger for, at man kan sige, at det er en rigtig god ide, at det kommer til at ligge der i stedet for på den anden side af gaden.

Men det, jeg er mest nervøs for, det er altså, om der er penge til det. Jeg har ikke hørt nogen sige, at der også er penge på den anden side. Man havde kombineret det med boligplanerneovre på den anden side ved Beauvaisgrunden, men ikke på den side, man nu gør.

Derfor vil jeg bede om, at sagen ved forhandlingernes afslutning henvises til Kultur- og Fritidsudvalget.

Borgmester Klaus Bondam: Der er fra radikal side ikke nogen grund til bekymring, vi vil gerne have et medborgerhus, et kulturhus på Ydre Østerbro, og vi vil gerne kvittere over for Enhedslisten for, hvad vi synes er et glimrende medlemsforslag, og vi lever såmænd fint uden at være medforslagsstillere, men vi vil gerne bakke op om det. Også fordi det sådan set er i forlængelse af de kommentarer, der kom ud af det parallelopdrag, der blev lavet i sommeren, efteråret 2005, hvor tre forskellige team af arkitekter kom med forslag til indretning af Beauvaisgrunden.

Netop der blev der peget på, at man undersøgte alternative placeringer på Hans Knudsens Plads nærmere ud fra den begrundelse, at en placering på pladsen er mere synlig i forhold til bydelen, giver en bedre logistik i forbindelse med opførelsen og kan styrke byrumskvaliteten på Hans Knudsens Plads.

Volumenstudierne af Hans Knudsens Plads viser, at der er plads til et kulturhus af den ønskede størrelse, og så kan man sådan set også sige, at et kulturhus og en istandsættelse af området omkring det ville kunne virke som en fin port til København samtidig med en flot ny lokal plads. I den byrumshandlingsplan, som jeg fornemmer, vi er mange, som er rigtig glade for, der er Hans Knudsens Plads jo også medtaget som et af de byrum, der bør arbejdes med for at udvikle bylivet.

Så jeg vil se frem til at behandle sagen videre i teknik- og miljøforvaltningen og forhåbentlig her efter kunne konkretisere lidt mere. Tak for det.

Ikram Sarwar (A): Jeg vil også gøre det kort. Jeg mener, at Karin Storgaard er unødigt bekymret over det her. Der står i indstillingen, at det undersøges omkring økonomien, og så får vi det forelagt inden sommeren 2006, og så kan Karin Storgaard komme med noget kommentar på det tidspunkt.

Jeg synes, at Hans Knudsens Plads vil gøre, hvis nu kulturhuset kommer til at ligge der på en meget mere synlig beliggenhed i bydelen. Som I alle ved, så bruges det primært til trafikafvikling og holdeplads for busser, så det vil kunne få et tiltrængt løft. Derfor vil Socialdemokraterne naturligvis også stemme for indstillingen her.

Karin Storgaard (O): Jamen alternative placeringer kan da være ganske udmærkede, men jeg ved ikke, om man har overvejet, hvor meget trafik der er rundt om det sted, der er trafik på alle sider, jeg ved ikke, hvordan man vil løse det problem, fordi ellers skal man omlægge trafikken. Det er jeg overbevist om, at det er ikke en billig opgave, hvis man skal flytte rundt på trafikken.

Det er klart, at pladsen trænger til noget forskønnelse, og det kunne man give den, hvis man flyttede huset over der, men jeg er ikke sikker på, at det er det rigtige sted at lægge kulturhuset. Jeg tror,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

det vil være meget bedre placeretovre på Beauvaisgrunden. Det kan vel ikke være rigtigt, at man skal bruge alt til billige boliger, så alt, hvad man tidligere har haft, det laver man så om på.

Jeg ved godt, der har været nogle, der har foreslået, det ville være et godt sted at lægge det, men de har vel heller ikke haft økonomien at tænke på, hvis man kommer med forslag til, hvad man kunne tænke sig.

Nu hørte jeg borgmester Klaus Bondam tale om, at forslaget skulle i Teknik & Miljø. Jeg bliver nødt til at spørge, om det ikke skal i Kultur & Fritid også eller hvordan, jeg synes, vi har behandlet det tidligere der. Men det kan være, det er mig, der husker forkert, så det er der måske nogle, der lige vil vejlede mig. Jeg har ikke noget imod, at det kommer i Teknik & Miljø, men jeg synes også, det skulle i Kultur & Fritid, jeg mener, vi har behandlet det der før. Så det vil jeg lige foreslå.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg har alene forholdt mig til det, som står i medlemsforslaget. Altså personligt synes jeg, det er fint, hvis man forhandler det parallelt i begge udvalg, men det vil jeg næsten sige, at forslagsstillerne skal kommentere på.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, det vil de gerne.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det, der fremgår af forslaget, er, at finansieringen foregår inden for Teknik & Miljø's ramme. Men det er jo klart, at den generelle almindelige sagsbehandling følger de normale kanaler, og dermed er Kultur- og Fritidsudvalget selvfølgelig også part.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg bliver nødt til at spørge Karin Storgaard, om det så betyder, at vi skal stemme om dit forslag om Kultur- og Fritidsudvalget, eller om den besvarelse var tilstrækkelig til at dække... (*Karin Storgaard*: I begge udvalg). I begge udvalg, godt.

Medlemsforslaget blev godkendt uden afstemning.

28) BR 196/06. Medlemsforslag om sikring af løfter til de svageste københavnere

(Stillet af Mogens Lønborg (C), Martin Geertsen (V) og Carl Christian Ebbesen (O)):

Borgerrepræsentationen bekræfter overfor københavnere, at følgende løfter fortsat kan forventes indfriet af Borgerrepræsentationen:

Den i Budget 2006 vedtagne hensigtserklæring om iværksættelse af moderniseringsplan 2 på plejeboligområdet,

Moderniseringsplanen på skole- og daginstitutionsområdet, herunder aftalen om påbegyndelse af en idrætsefterskole,

Sikring af faglige udfordringer for alle børn i folkeskolen svarende til deres faglige niveau og indlæringssevne, her under en opfølgning på Pisa-undersøgelsen, styrkelse af skole-hjemsamarbejdet, opgradering af undervisningsmidler i folkeskolen,

Behandlingsgaranti for udsatte unge,

Afdrag på vedligeholdelsesgælden på de nedslidte idrætsfaciliteter og folkeskoler,

Aftalen om trykhedsplanen og pladsgarantien for de psykisk syge og handicappede,

Borgerrepræsentationen bekræfter i øvrigt følgende aftaler indgået bl.a. i forbindelse med vedtagelsen af Budget 2006:

Fastholdelse af skatteprocenten og fortsat gældsafvikling på 147 mio. kr. i 2006,

Aftalen om udmøntning af restprovenuet fra salget af KE,

Aftale om fokus på folkesundhed gennem udarbejdelse af ny folkesundhedsplan,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

At ekstraindtægter fra ejendomssalg m.v. indgår som finansieringskilde i forhold til afdrag på vedligeholdelsesgælden,

At der investeres i såvel cykelfremkommelighed som vejvedligeholdelse og støjdæmpning af den afsatte pulje på 35 mio. kr.,

Aftalen med staten om MetroCityring.

Aftalen om 4000 nye p-pladser i konstruktion,

Aftalen med Staten om driftstilskud til Operaen.

Endeligt vedstår borgerrepræsentationen de politiske løfter, der blev givet om vilkårene for udmøntning af budgetaftalens mange puljer – herunder puljen til uforudsete udgifter.

Borgmester Mogens Lønborg: Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti har desværre set sig nødsaget til at stille dette medlemsforslag. Vi gør det for at få udryddet enhver tvivl om, hvilke aftaler fra de tidligere perioder der fortsat er gældende. Vi skal have fastslået grundlaget for vores arbejde i denne valgperiode.

For os er det vigtigt, at der for hvert enkelt medlem her i salen markeres, at vi selvfølgelig vedstår de løfter, som vi afgav til københavnerne før valget. Med andre ord at vi klart tilkendegiver, at københavnerne kan regne med de løfter, som vi politikere i fællesskab har afgivet her i salen, senest i forbindelse med budgetvedtagelsen sidste efterår. Vi bliver nødt til at markere, at en aftale er en aftale.

Vi har måttet stille dette medlemsforslag, fordi overborgmesteren i dagspressen har udtrykt, at man som ny i forsamlingen ikke nødvendigvis ikke føler sig forpligtet til, at de løfter, som den gamle Borgerrepræsentation afgav, løfter, der for en stor dels vedkommende berører de svageste borgere i kommunen. Men hvor signalet fra overborgmesteren nu er, at de løfter er det ikke længere muligt at gennemføre, uanset at vi så sent som i oktober prioriterede projekterne.

Vi har med beskæmmelse konstateret, at et af de områder, som der især er skabt usikkerhed om, det er de psykisk syge, og det er de handicappede. Her er tale om en gruppe borgere, der på rigtig mange måder har det svært i vores samfund, en gruppe borgere, som om nogen har brug for, at vi indfrier vores løfter.

Når de socialdemokratiske medlemmer på trods af budgetaftalen i oktober nu tilsyneladende ikke længere arbejder for tryghedsplanens videre realisering, og når overborgmesteren samtidig i dagspressen udtaler sig uldent om budgettet, budgetaftalen for 2006, så er desværre utryghedsplanen en realitet. Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt.

Desværre er konsekvensen af utryghedsplanen meget, meget større, end den oprindelige aftale om tryghedsplan for de psykisk syge, det breder sig som ringe i vandet. For når man først en gang er løbet fra en aftale, bliver det lidt lettere at gøre det igen, og utryghedsplanen kommer dermed lynhurtigt til at omfatte andre store projekter, som Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen tidligere har prioriteret.

For mit eget område kan jeg blive bekymret for 2. etape af den nødvendige moderniseringsplan for plejehjemsboliger. Denne plan, som frem til 2010 er en af hovedhjørnestenene i Københavns Kommunes politik på ældreområdet er forhåbentlig ikke omfattet af den nye utryghedsplan.

Lige nu er der hos mange skabt tvivl om, hvorvidt man kan regne med, at hensigtserklæringen fra 2006-budgetaftalen, og som er vedtaget her i salen, om ombygningen af yderligere 1.400 utidssvarende plejehjemsboliger nu også bliver til noget, efter der nu er bragt slinger i aftalevalsen.

Den skabte utryghed vedrørende moderniseringsplanen er hverken borgere eller personale begejstrede for, for området trænger voldsomt til den kærlige hånd, som vi som ansvarlige politikere med budgetvedtagelsen sidste år valgte at række ud.

Ved den endelige budgetvedtagelse har vi som politikere i Danmarks største kommune forpligtet os på at forvalte og udvikle København ud fra langsigtede udviklingsstrategier, strategier, som selvfølgelig rækker ud over vores egen snævre 4-års valgperiode. Må jeg eksempelvis erindre om, at der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

ved udarbejdelsen af budgettet for 2006 specifikt, og det husker dem, der skrev med under på aftalen, givet håndslag på, at aftaler holdes både før og efter valget.

Det Konservative Folkeparti har intention om at holde alle sine aftaler, og lad mig understrege, hvert et element i aftalerne, hvert et ord i aftalerne både aftaler, der vedrører vores mærkesager og også de sager, som vi i et politisk forum en gang imellem må lægge ryg til. De indgåede aftaler, vi med glæde har valgt at være en del af, har fokus på de borgere, der er svagest.

Med overborgmesterens udmeldinger er der skabt så meget usikkerhed om grundlaget for budgettet for 2006, og inden vi går i gang med forhandlingerne om budget 2007, må vi derfor vide, om overborgmesteren har tænkt sig at stå ved de aftaler, som hendes parti og forgængere i embedet har indgået. Kun dermed ved vi, hvor forhandlingerne om det nye budget for 2007 tager sit udspring.

Nogle vil måske påpege, at det her det er et lidt usædvanligt skridt, nogle vil måske sige, at det er noget formalistisk, når det som her drejer sig om at bekræfte tidligere indgåede aftaler. Det er rigtigt, men helt ærligt og desværre så har vi fundet det nødvendigt i den givne situation.

Det kan være fint nok at vende alting på hovedet 180 grader, lave smarte reklamefremstød og måske nok så smart knap så smarte måtter til kommunens institutioner. Men der skal alligevel efter min smag være et mere solidt fodfæste for vores fælles virke som politikere her på Rådhuset. Det er her i salen, at beslutningerne skal træffes.

Vores arbejde som politikere er forankret i de forlig, de aftaler og beslutninger, som vi træffer, det er det, som skaber tillid i mødet mellem borgere og politikere. Det er kernen i det samarbejdende folkestyre, at vi er troværdige også efter et valg, handler om at fastholde borgernes respekt, respekt, som bygger på, at vi tør være visionære og tænke ud over egen måtte også i det helt lange perspektiv.

Jeg skal derfor for god ordens skyld bede overborgmesteren her i salen bekræfte de aftaler, som er indgået før kommunalvalget.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Den 9. marts sendte jeg et brev til Økonomiudvalget og gruppeformændene. Det virker ikke, som om forslagsstillerne har læst det, det virker slet ikke, som om Mogens Lønborg overhovedet har set det, så derfor vil jeg starte med at læse det højt. Der stod:

"Som vi alle ved, blev der i tidligere samlinger indgået en række politiske aftaler mellem forskellige partier i Borgerrepræsentationen, boligaftalen, operaaftalen, børneplanen, parkeringsaftalen, KE-aftalen, MetroCityringen og budgetaftalen for 2006. Disse aftaler rækker ind i perioden for den nye Borgerrepræsentation.

På vores budgetseminar i januar havde vi rammerne for de fremtidige politiske drøftelser om aftalerne oppe og vende. I forlængelse af seminaret og de seneste dages debat i offentligheden om aftalernes status, finder jeg, at der er behov for en præcisering af aftalernes fremtidige status og udmøntning."

Brevet fortsætter:

"Hidtil har der været praksis for, at repræsentanter for partierne bag de politiske aftaler jævnligt mødtes og drøftede aftalernes videre realisering. På baggrund af disse drøftelser udarbejdede forvaltningerne indstillinger til de respektive udvalg og Borgerrepræsentationen, der så traf de formelle beslutninger.

De egentlige politiske drøftelser som i et udvalgsstyre ligger i udvalgene og Borgerrepræsentationen, foregik således primært under møderne i aftalekredsene, mens udvalgsbehandlinger og forhandlingerne i Borgerrepræsentationen blev af mere formel karakter med begrænset politisk debat til følge."

Brevet slutter:

"Ændringen i forhold til hidtidig praksis er at stoppe med møder i aftalekredsene og i stedet tage de politiske drøftelser i fagudvalg, Økonomiudvalg og Borgerrepræsentationen. Aftalerne gælder således fortsat, og udvalgenes politiske arbejde styrkes. Samtidig er det mit håb, at en styrkelse af udval-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

gene og Borgerrepræsentationen vil give os alle her på Rådhuset, borgere og pressen, mere åbenhed og tilgængelighed i forhold til grundlaget for vores politiske drøftelser samt vore efterfølgende prioriteringer og beslutninger."

Sådan lød brevet. Derfor var der intet hold i det indlæg, som Mogens Lønborg holdt for et øjeblik siden. Mogens Lønborg talte simpelt hen mod bedre vidende, for han kendte brevet, han har læst det, og han ved, hvad der står i det.

Meningen er at styrke udvalgene og Borgerrepræsentationen, så vi får meget større åbenhed i forhold til borgere, pressen og sådan set os alle her på Rådhuset. Ved at stoppe med de mange og efterhånden ganske langvarige lukkede møder i de lukkede aftalekredse og i stedet understøtte arbejdet i udvalgene, skaber vi en bedre tilgængelighed og åbenhed i forhold til de politiske beslutninger, som vi træffer.

Vores ønske om større åbenhed i forhold til københavnere prøver de 3 partier nu at bruge til at skabe usikkerhed og utryghed blandt københavnere. Det er simpelt hen for plat.

For de få delaftaler, der endnu ikke har været forelagt Borgerrepræsentationen, vil jeg bestemt ikke være med til, at udvalgene skal sættes helt ud af spil ved, at vi nu her i aften her i salen skal træffe beslutninger om det ene og det andet, som ikke har været underlagt seriøs behandling i fagforvaltningerne og udvalgene. Det er for useriøst, vi kender hverken embedsmændenes eller udvalgsmedlemmernes forslag til konkret realisering eller deres vurdering af forslagernes konsekvenser. Det går slet ikke.

Så altså af ovenstående grunde kan vi ikke stemme for dette medlemsforslag, og jeg vil på det kraftigste opfordre til, at vi i stedet sætter fokus på det politiske indhold i de mange vigtige konkrete sager og projekter og ikke fortsætter med en helt ulidelig optagethed af proces, som jo reelt er drillesager uden værdi for borgerne og deres kommune.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg må indrømme, at efter at jeg har hørt overborgmesterens tale her, så stiller jeg mig meget uforstående over for, at overborgmesteren nu vælger ikke at ville støtte det her forslag. Forslagsstillerne diskuterer jo overhovedet ikke, hvordan de her beslutninger skal træffes, men forslagsstillerne forholder sig alene til, om man vil overholde indgåede aftaler. Det kan jeg så forstå, at overborgmesteren åbenbart ikke ønsker, siden hun ikke kan støtte forslaget.

Borgmester **Martin Geertsen:** Jeg må sige, jeg er mest af alt en lille bitte smule forvirret over, hvad det er, overborgmesteren egentlig mener i forhold til det, hun lige har sagt fra Borgerrepræsentationens talerstol.

Første halvdel af talen går med at læse op af en mail, hvori overborgmesteren skriver, at alle aftaler sådan set står ved magt, og den anden halvdel af talen går med sådan set at sige det samme, som overborgmesteren sagde i Jyllands-Posten den 9. marts, nemlig på spørgsmålet om aftaler om byens plejehjem og MetroCityring stadig gælder, svarede overborgmesteren, nej, der er ingen af dem, der sidder i Borgerrepræsentationen nu, der har lavet de aftaler osv. osv., underforstået at aftalerne gælder ikke mere.

Jeg synes, det kunne være interessant at få et ret klart svar ja eller nej fra overborgmesteren på: Gælder de aftaler, som er skitseret i det forslag, som 3 partier har stillet her i Borgerrepræsentationen? Ja eller nej?

Jeg er en smule forvirret. Og det her har altså også implikation ikke kun for de aftaler, som er indgået, men jo også i det lange stræk, hvis man skal lave politiske aftaler, som implicerer Socialdemokraterne og dermed også byens overborgmester. Kan man stole på, at de aftaler, man laver med byens største parti, gælder og står ved magt, når man har indgået dem, eller er det sådan noget, som man efterfølgende let løber fra.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

Jeg kunne godt tænke mig klart ja/nej-svar på: Gælder de aftaler, som er skitseret i medlemsforslaget, stadig væk, eller gælder de ikke?

Anne Vang (A): Først så vil jeg bede jer om at undskylde, at jeg i det følgende vil henvende mig til jer i min egenskab af nyvalgt politiker og ikke kun som politisk ordfører for Socialdemokraterne.

Jeg ved, at Jesper Schou fra Venstre i hvert fald vil undskylde det, for han har i pressen gentagne gange gjort opmærksom på det faktum, at jeg er ung og nyvalgt og såmænd også her fra talerstolen, at han finder mig en anelse studentikos.

Det, jeg gerne vil sige til de borgerlige, det er, at som ung og nyvalgt politiker her på Københavns Rådhus er det lidt svært ikke at blive deprimeret. Man troede rigtig, at man skulle ind og tale om politik, men I ønsker kun at tale om proces. Det er trist, og det er ærgerligt, det er faktisk desillusionerende for en nyvalgt som mig. Jeg tror også, at det bidrager til politikerlede blandt københavnere. Politikerlede er i hvert fald en naturlig reaktion, når alt det, der når pressen, er mudderkastning og proceshistorier. Kort sagt spin.

I taler om måtter, I taler om, at vi ikke lytter til jer. I taler om, at vi er uambitiøse, I taler om, at vi bryder aftaler, også selv om I får et brev, der helt klart siger, at I har misforstået det med aftalerne fra ende til anden. I kører stadig frem mod bedre vidende, I taler om alt andet end politik.

Jeg har da forståelse for, at det kan være surt at sidde i opposition, når modparten stormer frem og sidder på den politiske dagsorden. Men det er ikke nogen undskyldning for at køre frem med meningsløse proceshistorier i stedet for at tale politik. Jeg vil vove at påstå, at det er specielt slemt i denne her situation, I har skabt usikkerhed blandt de svageste københavnere, utryghed, og det er der ingen grund til.

Jeg vil gerne sige helt klart til Martin Geertsen, at Socialdemokraterne vil ikke bryde nogen som helst aftaler, og det ved de borgerlige godt. Vi vil blot implementere dem på en åben og demokratisk måde. Det er både sørgeligt og uforståeligt, hvis de borgerlige ikke går ind for det. Vi hverken eller vil stemme for jeres forslag.

Ritt har så udmærket redegjort for hvorfor. Til gengæld vil vi gerne forsikre københavnere om, at alle løfter holder. Der skal ikke herske usikkerhed for de svageste grupper. Derfor vil vi gerne stille et ændringsforslag sammen med De Radikale og SF. Med det her ændringsforslag burde der være mulighed for, at vi alle sammen dropper det her deprimerende spil for galleriet og i stedet koncentrerer os om at tale politik. Ændringsforslaget lyder som følger:

"Ændringsforslag til medlemsforslag om sikring af løfter til de svageste københavnere, stillet af A, B og F.

Det foreslås, at Borgerrepræsentationen godkender, at de politiske aftaler, som Borgerrepræsentationen har vedtaget, naturligvis fortsat står ved magt og kan alene ændres ved beslutning herom i Borgerrepræsentationen. Der er hermed gjort op med medlemsforslaget."

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: I SF synes vi også, det er meget vigtigt, at vi holder de aftaler, vi har indgået.

I modsætning til den forrige taler så forstår jeg godt, at der på et tidspunkt opstod lidt forvirring om overborgmesterens udmeldinger. Bl.a. var der nogle artikler i Jyllands Posten, som gjorde, at man ikke var fuldstændig på det rene med, hvad det egentlig var, meldingen gik på.

Efterfølgende har overborgmesteren så, som vi lige har hørt, skrevet ud og klargjort, hvad meldingen gik på, nemlig at gamle aftaler selvfølgelig holdes. Nu har vi så også et ændringsforslag, som vi har været med til at stille her, som går på det samme.

Når vi er med i det forslag, så er det faktisk, fordi vi synes, at det forslag, som O, V og C havde stillet, kunne være med til at gøre sagen endnu mere mudret, fordi når man nævner nogle aftaler og ikke nævner andre aftaler, så kan man med rette spørge sig selv, hvad så med de aftaler, der ikke er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

nævnt, f.eks. børneplanen, som jeg jo går meget op i, eller handicappolitikken, hvad så med dem, gælder de så ikke.

Så jeg synes, vi står os bedst ved at vedtage, at gamle aftaler selvfølgelig stadig gælder, og det er det, ændringsforslaget går ud på.

Borgmester Mikkel Warming: Det er en lidt spøjst situation og debat for os, som jo ikke har været med i de seneste års budgetaftaler og så bliver inviteret indenfor til at diskutere, hvorvidt løfterne nu også bliver holdt, og hvordan de holdes og processer osv.

Når vi starter med processer, så vil jeg altså godt sige, synes vi specielt, at den nye praksis, hvor sagerne behandles i fagudvalgene, er et meget stort skridt i retning af mere åbenhed og demokrati her på Rådhuset. Fordi de seneste års praksis, hvor en snæver kreds behandlede en stor del af sagerne uden om fagudvalg og nogle gange også fagforvaltninger, hvor fagordførerne rundt omkring i udvalgene ofte blev reduceret til rent stemmekvæg var skidt for demokratiet. Det var også skidt for borgerrepræsentanternes mulighed for at udøve indflydelse på de ting, de slet ikke vidste noget om.

Vi synes f.eks., det er meget fornuftigt, at de folk, der sidder i Teknik- og Miljøudvalget, er dem, der behandler og beslutter, hvordan 35 mio. kr. til cykelstier og vejvedligeholdelse udmøntes.

Det er endog rigtig klogt, at kultur- og fritidspolitikkerne er dem, der sidder og diskuterer og prioriterer vedligeholdelse af idrætsanlæg inden for de rammer, der nu ligger. Det giver sig selv, at en debat om, hvordan vi kan få bedst muligt gang i den helt nødvendige modernisering af boliger for psykisk syge og handicappede starter bedst i Socialudvalget.

Min gruppe er gået i gruppediskussion om det ændringsforslag, der lige er kommet fra De Radikale, Socialdemokraterne og SF, så det kan jeg ikke lige sige, hvad vi gør til endnu.

Men det er jo svært, fordi en række af de ting, der står her, er vi jo alle sammen enige om, hvem kunne forestille sig at være imod modernisering af plejeboliger, modernisering af skole- og daginstitutionsområdet, om end vi ikke er helt klar over, hvad det er for en idrætsefterskole, der nævnes i forslaget. I budgetaftalen står der nemlig på side 7 noget om en idrætsskole i Frederikssund eller Bellahøj. Men o.k., vi er heller ikke en del af den aftalekreds.

Bedre undervisningsmidler, styrkelse af skole-hjem-samarbejdet. Hvem vil ikke gerne gøre det, når det nu er aftalt.

Behandlingsgaranti, afdrag på vedligeholdelsesgælden er jo noget, det er jo givet for os, at det vil man selvfølgelig stå ved, ligesom vi tager for givet, at løftet om en ventetid på 4 uger for handicappede og psykisk syge, der skal have et sted at bo, vil blive overholdt og gennemført i de kommende år.

Ligesom vi tager det for givet, at løfterne om modernisering af boligtilbud til handicappede og psykisk syge vil blive overholdt i de kommende år. Og går ud fra som givet, at løftet om at påbegynde en pladsgaranti til både døgntilbud og aflastning af handicappede børn i første omgang reducerer ventelisterne på over 75 pct. selvfølgelig holdes. Det ved jeg ikke, om vi behøver at stemme om.

Vi kunne have meget lyst til den delte afstemning, fordi der nævnes jo i opremsningen af aftaler også de her vanvittige p-pladsforlig, hvor man bygger 4.000 pladser i brokvartererne, bruger 1 mia. på et projekt, som kun vil trække flere biler ind i byen.

Vi kunne også have meget lyst til at få lov at stemme imod en gang til, jeg tror, det vil blive 5., 6., 7. måske 8. gang den årlige foræring på 40 mio. til staten, fordi staten har fået en opera på Holmen. Men jeg tror ikke, det vil give meget mening, som debatten har udviklet sig.

Winnie Berndtson (U): Jeg kan forstå på den socialdemokratiske ordfører, at vi har ændret styreform, nu er der kommet regering og opposition også på Københavns Rådhus. Jeg ved godt, det er et brændende socialdemokratisk ønske, vi får en anden styreform, men det er ikke besluttet endnu, men det kan jo være, det kommer, det kan man jo ikke vide.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Jeg vil bare sige, at jeg synes, det er godt, man får denne debat, og det er godt, at alle nu klokkeklart i det offentlige rum og kigger hinanden i øjnene og siger, aftaler holder. Godt, så behøver vi ikke at ævlebævre rundt i, om det er aftaler, der bliver holdt, eller procedurer, der bliver lavet om, eller begge dele, der bliver lagt åben igen. Så aftaler holder.

Jeg bliver også nødt til at sige, det er jo ikke kun politikerne i Borgerrepræsentationen, der har været lidt vildfarne i forhold til, om det, der er besluttet, nu også skal gennemføres, eller det skal tages op til revision igen.

Det er heller ikke altid, at det lige hurtigt sker, at man får inddraget fagudvalgene. Jeg har selv måttet rejse og bede om en drøftelse af forbindelsen mellem skuespilhuset og Operaen. Det har jeg gjort, fordi jeg har kunnet læse, at overborgmesteren og teknik- og miljøborgmesteren snakker med Det Kongelige Teater om forbindelsen, og åbenbart også, i hvert fald hvis man skal tro Klaus Bondam og hans udgangspunkt, snakker om, at der slet ikke skal være en forbindelse.

Men den beslutning er truffet i Borgerrepræsentationen, og jeg har det sådan, at hvis den beslutning skal laves om, så skal den laves om i Borgerrepræsentationen. Jeg er helt med på, at vi laver procedurerne om, jeg er helt med på, at fagudvalgene laver det forberedende arbejde, for det tror jeg, beslutningerne i Borgerrepræsentationen bliver bedst af. Jeg synes, det er en glimrende ide at få brudt de der aftalekredse ned og koncentrere sig om arbejdet i fagudvalgene.

Det her blot for at sige, det er ikke kun nogle borgerlige fjollehoveder af nogle procespolitikere, der har misforstået det her, der sidder også alle kulturinstitutionerne ude på Holmen, som har skrevet til os, fordi de ikke kan finde ud af, om aftalen gælder eller ikke gælder, om forbindelsen kommer eller ikke kommer. Men det kan vi klokkeklart sige til dem nu efter i dag, at så længe der ikke er truffet beslutning om, at der ikke skal være forbindelse mellem Skuespilhuset og Operaen, så arbejder forvaltningen og politikerne på, at der skal etableres en tunnel, fordi det er det, Borgerrepræsentationen har besluttet.

Så vil jeg bare sige til de genvalgte socialdemokrater, hvis man må være så fri, at de genvalgte socialdemokrater har haft muligheden for at ændre det her aftalestyre, for jeg har gentagne gange rejst det i Den Socialdemokratiske Gruppe. Det glæder mig, at den nuværende overborgmester har fået de genvalgte socialdemokrater til at ændre arbejdsfacon.

Borgmester Mogens Lønborg: Indledningsvis vil jeg da sige til overborgmesteren, at jeg naturligvis har læst brevet. Men af det brev og også af det her lidt fikse forsøg på en afværgedagsorden fremgår sådan set også, at der er dele af aftalerne, som så ikke står ved magt.

Man kan i øvrigt sige omkring det ændringsforslag, at det er lidt volapykagtigt for nu at sige det mildt, om politiske aftaler, som Borgerrepræsentationen har vedtaget, at vi vedtager sådan set ikke aftaler. Vi vedtager konkrete forslag, hensigtserklæringer og alt muligt, vi vedtager ikke aftaler. Men nuvel, hvis man skal være lidt positiv over for det, så er det vel, at de dele af aftaler, som kommer til afstemning her, bekræfter man.

Nu kan man så sige, det er også lidt volapykagtigt for nu ikke at sige nonsens, om man skulle stemme imod, at det, der er besluttet her, ikke gælder mere, det må vi vel gå ud fra, at alt, hvad der er besluttet her i Borgerrepræsentationen gælder, så det er en lidt besynderlig afværgedagsorden, som her bliver lagt frem.

Kernen i overborgmesterens brev det er jo, at vi fundamentalt laver om med en tradition, som har været i det politiske system her i København i årevis, en tradition, som også er blevet skrevet ind i den budgetaftale, vi for 5-6 måneder siden skrev under på.

Jeg kan da sige, de 3 partier, som nu stiller det her ændringsforslag, har alle 3 partier hver en borgmester siddende i salen, som har sat sit navnetræk på en aftale, hvor der f.eks. står:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

"For at sikre den fortsatte tværgående prioritering af kommunens økonomi er parterne enige om, at ændringer af de budgetterede afdrag, kassebeholdning samt anvendelse af midler fra puljen til uforudsete udgifter kræver enighed." Kræver enighed.

Vil de 3 borgmestre, som var medunderskrivere, på den måde bekræfte, at denne del af aftalen står ved magt, eller løber man fra den aftale?

Jeg kan fortsætte, jeg lover, jeg ikke kommer det hele igennem, men der er også en hensigtserklæring, vi er meget optaget af, om at sikre børn faglige udfordringer uanset niveau og indlæringssevne.

På side 15 står der også en interessant ting, nemlig at der er blevet sat 35 mio. kr. af til 3 formål: cykelfremkommelighed, vejvedligeholdelse og støjdæmpning. Der står så i forlængelse af det:

"Forslag til prioritering af puljen forelægges budgetkredsen" – forelægges budgetkredsen – "inden vedtagelse i Borgerrepræsentationen."

Står den passus i aftalen, som altså 3 borgmestre fra de 3 nævnte partier har skrevet under på, ved magt, eller står den ikke ved magt?

Jeg bliver nødt til at spørge også fremadrettet. Når man i aftaler skriver noget ind om samarbejde, som f.eks. de nævnte eksempler her er udtryk for, kan man så regne med, at de står ved magt, eller er det noget, man sådan kan tage lidt let og afslappet på?

Det er tankevækkende i øvrigt at høre Socialdemokratiet her i dag tale om, at vi er optaget af proces. Vi har jo kunnet se en overborgmester tale om åbenhed og om bredt samarbejde, altså alt sammen noget med proces at gøre. Jeg bliver nødt til at understrege over for de tilstedeværende Socialdemokrater, at det er jo alt sammen noget med proces. Der er lagt megen kraft ind i at fortælle, at nu skal vi arbejde sammen på en helt anden måde. Mig bekendt er det noget med proces.

Det er da så ikke unaturligt, at vi gør op med eller protesterer mod, at man løber fra de proceselementer i de aftaler, der er skrevet under på for nogle ganske få måneder siden, eller er det.

Ikke mindst kunne det være interessant at få borgmestrene fra de 3 nævnte partier, som har skrevet under på det her, og som i den sene nattetid bekræftede over for hinanden, at den her aftale gælder før valget, og den gælder efter valget, en Bo Asmus Kjeldgaard var med, en Klaus Bondam var med, en Jakob Hougaard vil alle huske, at det var ordene, der faldt, til at fortælle: Gælder de ord ikke mere åbenbart eller hvad? Det synes jeg, vi bliver nødt til at have på det rene. Fordi det er jo så smukt at sige, at det skal ned i udvalget, jamen alt skal ned i udvalgene.

Men jeg synes, det ville klæde overborgmesteren, at sådan en markant ændring af den politiske arbejdsform ikke bare bliver gennemført ved et diktat, ved et dekret, hvor man blot meddeler, at nu er det fremover sådan. Der er ikke tale om åbenhed, der er ikke tale om samarbejde, der er tale om dekret.

Selv om man er ny, Anne Vang, kan man vel ikke undres over, at der er nogle partier, der synes, at det er en besynderlig måde at ændre samarbejdsformen. Det har intet, jeg siger intet med samarbejde at gøre.

Jeg vil sige omkring det fremadrettede, at når vi sætter navne, autografer på aftaler, kan vi så være sikre på, kære Socialdemokrati, at alt hvad der står i de stykker papir, vi skrev under på, også holder, eller er der dele af det, man ønsker at løbe fra?

Carl Christian Ebbesen (O): Nu fik jeg lige fundet den mail frem som overborgmesteren har sendt til Økonomiudvalget omkring de politiske aftaler. Når jeg læser det første afsnit, hvor der står, at man har tænkt sig at overholde de politiske aftaler, som der er indgået, så undrer det mig utrolig meget, at det ændringsforslag, der nu kommer her, hvor man åbenbart kun ønsker at overholde de politiske aftaler, som Borgerrepræsentationen har vedtaget.

Hvad så med alle de aftaler, som er indgået, som Borgerrepræsentationen endnu ikke har vedtaget, har man så ikke tænkt sig at indgå dem?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

Jeg synes, det ville have klædt overborgmesteren at tage den mail frem, som der er sendt til Økonomiudvalget og så taget den til beslutning, fordi den tekst kunne man forholde sig til mere direkte.

Men jeg savner stadig et svar på, hvad det er, der gør, at overborgmesteren ikke kan støtte selve medlemsforslaget, for jeg synes ikke, der var en sammenhæng. Selve medlemsforslaget handler alene om, om man står ved de aftaler, der er indgået og ikke diskussionen om, om beslutningerne skal tages i udvalget, men det handler alene om, om man står ved de aftaler, der er lavet. Det savner jeg stadig et svar på.

Anne Vang (A): Det er utrolig nemt at svare på C.C. Ebbesens spørgsmål. Jeg kan nemlig bare bede ham om at læse ordlyden af vores ændringsforslag. Ja, aftalerne står stadig ved magt.

Samtidig vil jeg dog gerne spørge borgmester Mogens Lønborg: Er det virkelig sådan, at I stadig væk ønsker det lukkede aftalesystem? Synes I virkelig, at det lukkede aftalesystem var så fantastisk?

Borgmester Martin Geertsen: Jeg vil starte med at sige, at der er i hvert fald én tradition, den nye socialdemokratiske politiske ordfører bærer videre i forhold til andre socialdemokratiske politiske ordførere igennem tiderne. Det er nemlig at være enormt belærende over for den resterende del af Borgerrepræsentationen. Der er ikke ændret et komma, så den stil fortsætter fuldstændig ufortrødet.

Jeg vil godt diskutere politik med Anne Vang, og det vil jeg ved at tage udgangspunkt i en helt særlig sekvens i det socialdemokratiske, radikale, SF-ændringsforslag, som hedder, "og kan alene ændres ved beslutning herom i Borgerrepræsentationen."

Hvad er det for nogle ting, som man kunne forestille sig i den socialdemokratiske optik, der skal pilles ved og ændres ved? Er det hensigtserklæringer om iværksættelse af moderniseringsplan 2 på plejehjemsområdet, er det moderniseringsplanen på skole- og daginstitutionsområdet, man sigter til, er det behandlingsgaranti for udsatte unge, eller er det nogle af de ting, hvor vi ikke bare har sådan i det, Anne Vang kalder lukkede cirkler herinde, besluttet os, men rent faktisk også har konsekvenser i forhold til eksterne samarbejdspartnere. Her tænker jeg på staten omkring MetroCityringen. Hvad er det for nogle ting, som Anne Vang kan forestille sig, der kunne falde ind under og kan alene ændres ved beslutning herom i Borgerrepræsentationen?

Lad mig spørge på en anden måde. Hvordan kan det være, at Anne Vang, Det Radikale Venstre og SF har sat den passus ind i det her ændringsforslag? Det er jo en ventil. Hvad er det, den ventil evt. skal bruges til, Anne Vang. Prøv at give et bud på, hvor det er, den socialdemokratiske optik kunne være i retning af at ændre i forhold til de meget, meget konkrete forslag eller de meget, meget konkrete punkter, som V, C og O har med i sit medlemsforslag. Hvad kunne man forestille sig, ventilen kunne bruges til, Anne Vang.

Fordi man har vel ikke bare sat sådan en ventil ind i et ændringsforslag, for at den ikke skal bruges til noget. Jeg synes, det er en meget, meget farlig ventil, som Anne Vang, SF og Det Radikale Venstre har lagt ind i det her ændringsforslag. Det er en ventil eller en bagudgang, så Socialdemokraterne kan slippe ud af mange aftaler, faktisk alle dem, der er skitseret i Venstre, Dansk Folkepartis og Konservatives forslag.

Hvad skal den ventil bruges til, Anne Vang, det kunne jeg godt tænke mig et svar på.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg vil godt gøre et par enkelte bemærkninger især i fortsættelse af Martin Geertsens sidste bemærkninger her, for helt tungnemme er vi ikke, så det er såmænd ikke nødvendigt at spørge 10 gange om det samme, for vi fatter, hvad spørgsmålet er.

Der er jo ikke tale om nogen ventil, der er tale om en respekt for det demokrati, der hersker her i Borgerrepræsentationen. Det, der understreges i ændringsforslaget, det er, at aftaler, der er indgået, og som skal laves om, må laves om i det her forum, som er det demokratiske forum, og som er det sted,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

hvor tingene diskuteres, og hvor man finder ud af, om der er flertal for et forslag, eller om der ikke er det.

Hvis man ville kritisere forslaget, så kunne man sige: Jamen er det ikke en selvfølge? Det kan man godt sige, det er, men vi er jo altså ude i en situation, hvor vi diskuterer et meget besynderligt forslag, og hvor jeg får spørgsmål fra Carl Christian om, hvad det så egentlig er, der står i det her, som I selv har været ordfører eller medforslagsstiller til.

Der er kun to af de ting, som ikke allerede har været i Borgerrepræsentationen, og det, jeg sagde i mit svar for et øjeblik siden, det er, at det er vel naturligt, at det får en udvalgsbehandling, at det får en saglig behandling og så bliver behandlet her i Borgerrepræsentationen.

Det er jo en fuldstændig tilfældig gennemgang af de forslag og de aftaler, der har været her i Borgerrepræsentationen, og derfor kan vi ikke støtte forslaget, som det ligger, men kan gå ind for det ændringsforslag, som er stillet, og som igen understreger det, som Martin Geertsen tidligere spurgte til, og hvor jeg gentager igen fra det brev, der er sendt ud, aftaler gælder således fortsat, og udvalgenes politiske arbejde styrkes.

Borgmester Martin Geertsen: Man bliver jo ikke mindre forvirret ved sådan at følge lidt med i den her debat og på overborgmesterens udmelding.

Overborgmesteren starter jo med at slå fast med syvtommersøm, i hvert fald i den første halvdel af overborgmesterens første indlæg, at de af taler, som Socialdemokraterne har indgået, dem står man ved. De aftaler står for Socialdemokraternes vedkommende fuldstændig ved magt.

Så har jeg lidt svært ved at forstå, hvorfor det i alverden så er nødvendigt at proppe en ventil ind i ændringsforslaget. Hvis det er, man har tænkt sig at stå fuldstændig ved de aftaler, man har indgået, så er der vel ikke nogen grund til at lægge den ventil ind, så er der vel ikke nogen grund til at lægge en kattelem ind i et ændringsforslag. Man kan ikke være en lille bitte smule gravid. Enten er man gravid, eller også er man ikke, uanset hvor langt man er henne. (*Tilråb*). Man kan være uvidende om, hvorvidt man er det, det er en anden snak.

Derfor enten står man ved de aftaler, man har indgået, eller også gør man ikke. Derfor er der ingen grund til at lægge en ventil eller en kattelem eller en bagudgang ind i et ændringsforslag. Eller også taler man med to tunger, så har man tænkt sig lige sådan at feje det her forslag stillet af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti af og så ved en senere lejlighed løbe fra det igen.

Det er den konklusion, man bliver nødt til at nå frem til ved at se lige præcis på den passus i det socialdemokratiske ændringsforslag.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg må sige, det er altså ikke af ond vilje, men jeg bliver en smule forvirret: Er det de aftaler, som Borgerrepræsentationen har vedtaget, eller er det de aftaler, der er indgået, som overborgmesteren står ved? Det kunne jeg godt tænke mig svar på. Er det de aftaler, der er vedtaget i Borgerrepræsentationen, eller er det de aftaler, der er indgået, som overborgmesteren står ved?

Anne Vang (A): Jamen det er utroligt, så forvirret alle folk kan være her i dag. Jeg synes, jeg vil understrege over for Martin Geertsen, som tydeligvis ikke forstod pointen før, at pointen bag, at der står det her, er blot en erkendelse af det faktum, at vi har demokrati herinde, nemlig at flertallet bestemmer.

Så vil jeg også godt understrege noget, jeg synes er ganske mærkværdigt, nemlig at Martin Geertsen er så begejstret for de her lukkede fora. Så vidt jeg har forstået, er Venstre faktisk ikke med i nogen af aftalekredsene. Derfor synes jeg faktisk, det er lidt besynderligt og måske også svært at forklare for Venstres vælgere, at Venstre tilsyneladende sætter det her processpnummer over at skaffe poli-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

tisk indflydelse for sine vælgere, som man kunne få i et åbent og demokratisk forum i udvalgene, hvor man i allerhøjeste grad er med.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er det Mogens Lønborg, som kun har 1 minut tilbage.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg bad de 3 partier, som har stillet ændringsforslaget, om at be- eller afkræfte, hvorvidt nogle af de fra talerstolen her oplæste elementer i budgetaftalen står ved magt. Jeg har ikke fået et svar, svaret blafrer i vinden.

Så derfor vil jeg bare i al stilfærdighed stille forslaget en gang til: De elementer, man har skrevet under på, som handler om, at de partier, som har skrevet under på dem, også skal være enige om at udmønte nogle ting, f.eks. skal der være 35 mio. kr. til støjdemping, vejvedligeholdelse, cykelstier, alle de tre formål tilgodeses, det har vi skrevet under på, eller ryger det hele til cyklerne – jamen jeg ved det ikke.

Vi kunne ikke i forhandlingerne, vi nåede jo ikke frem til en præcis afklaring, så aftalte vi smukt og nydeligt, som man jo plejer at gøre, at vi udmønster efterfølgende de 3 formål. Gør vi også det, har vi også som aftalepartner indflydelse på det?

Der bliver sagt flotte ord om demokrati og alt muligt, jeg bliver nødt til at have et svar, de elementer i budgetaftalen, jeg har peget ud her, og som bl.a. de 3 borgmestere har skrevet under på, står I ved det, kære Jakob Hougaard, Bo Asmus Kjeldgaard og Klaus Bondam, I skrev under på?

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg prøvede faktisk før, Anne Vang, at komme i en politisk dialog med Anne Vang om de enkelte elementer i forslaget her. Det er faktisk ikke mig, der prøver at tale proces, det er ikke mig, der har bragt på banen, om tingene foregår i et lukket forum eller foregår i udvalget. Det er jeg sådan set ikke så optaget af.

Det, jeg er lidt optaget af, det er, hvorvidt Socialdemokraterne er på vej ud af nogle af de aftaler, de har lavet, er der noget af det her, som står i det forslag, som Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti har stillet, er der noget af det, som Socialdemokraterne ikke vil stå ved?

Det synes jeg er det svar, som vi må have med udgangspunkt i den kattelerm, som Socialdemokraterne har givet sig selv, for det er en kattelerm, så stryg den, så er det ren numse at trutte i.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er ikke tale om nogen kattelerm i det forslag, der er stillet.

Jeg vil også godt sige til Carl Christian, at det er sådan, at for at aftaler skal få virkning for de københavnske borgere, så kommer det igennem de demokratiske organer. Det var derfor, jeg for et øjeblik siden nævnte, at der faktisk kun var to af dem, som endnu manglede at komme i Borgerrepræsentationen, og de kommer det.

Det vil altså sige, at den formulering, der står i ændringsforslaget her, er en fuldstændig og total selvfølge og bestemt ikke kan bruges til det spin, som Martin Geertsen er i fuld gang med.

Majbritt Mamsen (C): Jeg synes, det er imponerende, at man bliver belært af den unge Anne Vang om, hvad vi har aftalt de sidste 4 år, når hun ikke har siddet med i Borgerrepræsentationen. Det er imponerende, så belærende du kan være i så ung en alder, det er meget, meget imponerende.

Jeg synes også, det er imponerende, sådan et ekko vi har fået af overborgmester Ritt Bjerregaard herinde. Det er imponerende at sige, at vi render fra demokratiet, og at vi har skabt usikkerhed over for borgerne. Dem der har skabt usikkerhed, det er jer selv ved at gå ud og sige i medierne, at der ingen aftaler er mere, og at alt skal rulles op, og det har man aftalt på et informationsseminar i det nye Økonomiudvalg, sådan startede det hele nemlig. Bagefter blev det bekræftet ved et kaffemøde blandt borgmestrene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

Det er imponerende, at Anne Vang kan gå ud og sige, at vi ingen politik har, og at vi ikke er med i demokratiske processer. Det eneste, vi blot gerne vil høre fra Anne Vang og Socialdemokratiet, det er, om de ting, vi har været med til at lægge ryg til, også besparelser, vi gav håndslag endda på, at vi udmærket var klar over, at vi gik ind i et valg, og de aftaler, vi indgik før valget, de skulle også stå ved magt efter valget. Det gav vi håndslag på, også Socialdemokratiet.

Der var faktisk mange fra Socialdemokratiet med, der var endda nogle af dem, der sidder her i dag, Mona Heiberg, Jakob Hougaard, Jesper Christensen, ja flere endnu, Johs. osv. osv. Så det er imponerende at læse i medierne, at der ikke er nogen af dem, der sidder der i dag, der har været med til at indgå de aftaler, og derfor skal det hele skrinlægges.

Nu kan vi ikke få svar på, om I står ved de aftaler, der er indgået, eller I ikke gør. Det er jo fint, at overborgmester Ritt Bjerregaard kommer op og redder Anne Vang for at skulle svare på de ting, som hun så frækt står og beskylder de borgerlige for.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg føler ikke jeg behøver at redde Anne Vang, og det har jeg heller ikke gjort.

Winnie Berndtson (U): Jeg synes, det er smaddersvært at have åbenhed og demokrati, hvis medlemmer, der får stillet spørgsmål, ikke har lyst til at svare. Vi har jo en stor debat om ytringsfrihed, og der er nok, der siger rigeligt i det her land i øjeblikket. Men det er utrolig svært at få den åbne debat og dialog, som Socialdemokraterne efterlyser, hvis dem, der bliver spurgt, ikke har lyst til at deltage i debatten.

Det kan man selvfølgelig ikke tvinge nogen til, men jeg vil bare nævne, at jeg synes, det er en forudsætning for, at det også kan blive godt, at man svarer på de spørgsmål, som de andre politikere har, sådan så vi kan komme videre i forståelsen af hinanden, at man ikke kun svarer på det, man har lyst til at svare, at man ikke kun snakker procedurer, når vi andre snakker indhold og omvendt.

For ikke så lang tid siden snakkede vi om en sag omkring billige boliger, og der var problemet, at vi beskæftigede os for meget med indholdet, for det var slet ikke nu, vi skulle snakke indhold. I denne sag der skal vi beskæftige os med indholdet, men når der så bliver spurgt til konkrete aftaler, så bliver der ikke svaret, så er det jo svært. Så kan det godt være, vi har afskaffet aftalekredse og lukkede fora, men så er vi bare nået til et stadium, hvor ingenting nogen sinde bliver sagt. Det kommer vi ligesom ikke videre af.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at man som overborgmester har lyst til at bekræfte over for Borgerrepræsentationen det spørgsmål, der er blevet stillet et par gange nu, om det her ændringsforslag handler om de beslutninger, der er truffet i Borgerrepræsentationen, fordi det her ændringsforslag er helt unødvendigt, det står jo i styrelsesvedtægten. Det er jo hele vores politiske grundlag, at når Borgerrepræsentationen har truffet en beslutning, så er det den, kommunen arbejder efter, indtil Borgerrepræsentationen har truffet en anden beslutning. Sådan må det nødvendigvis være.

Så kan det godt være, at fagudvalg og andre synes, det er interessant at lave om på ting og sager, men det kan de ikke, når beslutningerne er truffet i Borgerrepræsentationen, det kan vi kun her. For det er jo det, der står her, at de politiske aftaler, som Borgerrepræsentationen har vedtaget, og som derfor er blevet BR-beslutninger, at de står ved magt, og de kan kun ændres, hvis Borgerrepræsentationen ændrer dem. Det er fuldstændig korrekt, at sådan er det.

Men det er bare ikke det, spørgerne i den her debat spørger til. Spørgerne i den her debat spørger til det, der står i aftalerne, som Borgerrepræsentationen endnu ikke har truffet beslutning om, er man aftalepart der, eller er man det ikke. Det er forholdsvis simpelt at svare på.

Majbritt Mamsen (C): Her har vi tydelige tegn på den åbenhed og den dialog, hvor overborgmester Ritt Bjerregaard selv var ude og sige i valgkampen, at den skulle fremmes, og at alle skulle kom-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 23. marts 2006

me til orde, og at hun ville samarbejde med alle, og at vi skulle være åbne over for dialog, og at vi skulle samarbejde i et ordentligt forum.

Her sidder vi i en larmende tavshed, Socialdemokratiet har valgt ikke at ville svare på et ganske simpelt spørgsmål, og jeg prøver at stille det igen, hvis Anne Vang ikke har forstået spørgsmålet. Der går på, om de aftaler, vi har indgået i budgetforliget, som vi har givet håndslag på, stadig væk står ved magt i deres skrevne ordlyd.

Det er sådan set det eneste, vi gerne vil vide. Vi gider ikke høre på, om vi har en politik eller ej, det skal vi nok selv afgøre, og det skal vores vælgere nok afgøre. Det har vi ikke brug for, at unge Anne Vang kommer og fortæller om, det afgør vores borgere og vores vælgere.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg tror ikke, der er så mange andre, der mener, at der har været total tavshed omkring denne sag. Nu er der ikke flere indtegnede. Der ønskes delt afstemning

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at Borgerrepræsentationen godkender:

At de politiske aftaler, som Borgerrepræsentationen har vedtaget, naturligvis fortsat står ved magt og kan alene ændres ved beslutning herom i Borgerrepræsentationen. Der er hermed gjort op med medlemsforslaget (BR 196/06)."

Der ønskedes delt afstemning om ændringsforslaget.

Der blev først stemt om "At de politiske aftaler, som Borgerrepræsentationen har vedtaget, naturligvis fortsat står ved magt og kan alene ændres ved beslutning herom i Borgerrepræsentationen."

Denne del af ændringsforslaget blev godkendt med 39 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, V, Finn Rudaizky (løsgænger) og Winnie Berndtson (løsgænger).

Der blev derefter stemt om "Der er hermed gjort op med medlemsforslaget (BR 196/06)."

Denne del af ændringsforslaget blev godkendt med 37 stemmer imod 15. 2 undlod.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og 4 medlemmer af Ø (Mikkel Warming, Jette Gottlieb, Jens Kjær Christensen og Khaled Mustapha).

Imod stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: 2 medlemmer af Ø (Rikke Lauritzen og Per Bregengaard).

Ændringsforslaget var således vedtaget, og selve medlemsforslaget bortfaldt dermed.

Det Konservative Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Det Konservative Folkeparti kan ikke stemme for Socialdemokraternes, Det Radikale Venstres og Socialistisk Folkepartis ændringsforslag, dels fordi det ikke omfatter alle de aftaleelementer, der endnu ikke er behandlet i Borgerrepræsentationen, dels fordi det ikke omfatter aftaleelementer, der vedrører samarbejdet mellem aftaleparterne."

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

29) BR 197/06. Valg af medlemmer til Musikudvalget for Københavns Kommune

Indstilling om, at de af Valgudvalget foreslåede medlemmer udpeges til Musikudvalget for Københavns Kommune.

(Valgudvalget)

Følgende medlemmer blev valgt:

Jens Kjær Christensen (Ø)

Simon Strange (A)

Leslie Nielsen (V)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

Indstillingens 2. at-punkt blev godkendt uden afstemning.

Følgende repræsentanter for publikum blev indstillet på et offentligt møde den 16. februar 2006:

Repræsentant for det klassiske publikum blev Jørn Nielsen

Suppleant for det klassiske publikum blev Anne Lise Lassen

Repræsentant for det rytmiske publikum blev Tove Enevoldsen

Suppleant for det rytmiske publikum blev Helle Elena Andersen

=====

30) BR 171/06. Røkering i udvalg

Godkendelse af, at Klaus Bondam (B) udtræder som medlem af Vandudvalget under Hovedstadsområdet Vandsamarbejde, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Monica Thon (B) som er suppleant i udvalget, indtræder som nyt medlem af udvalget. Klaus Bondam (B) indtræder herefter som ny suppleant i udvalget.

Røkeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

31) BR 188/06. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Bjarne Fey (F), der på grund af barsel vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 1. april 2006 og indtil videre (dog forventet mindst en måned). 1. stedfortræder Torben Kastrup (F) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

32) BR 189/06. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om, at Torben Kastrup (F) med virkning fra den 1. april 2006 og indtil videre indtræder som midlertidigt medlem af Kultur- og Fritidsudvalget, Ørestadsselskabets be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 23. marts 2006**

styrelse, Valgbestyrelsen i København, og som midlertidig suppleant i Lokalnævnet for Københavns Politikreds i stedet for Bjarne Fey (F).

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Følgende sager blev behandlet for lukkede døre:

33) BR 192/06. Personalesag

=====

34) BR 194/06. Personalesag

=====

35) BR 195/06. Overdragelse og modtagelse af aktiver og passiver

=====

36) BR 175/06. Salg af ejendom

Mødet sluttede kl. 21.25